

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/99

af 11. januar 2023

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«) særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 17. november 2021 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af visse hjul af aluminium (»hjul af aluminium«) med oprindelse i Marokko (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorte en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 4. oktober 2021 af Association of European Wheel Manufacturers (»klageren« eller »EUWA«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Midlertidige foranstaltninger

- (3) Den 17. juni 2022 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. Der blev ikke fremsat bemærkninger til beregningernes nøjagtighed.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (EUT C 464 af 17.11.2021, s. 19).

- (4) Den 15. juli 2022 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221 ^(¹) (»forordningen om midlertidig told«).

1.3. Efterfølgende sagsforløb

- (5) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav Dika Morocco Africa S.A.R.L. (»Dika«), Hands 8 S.A. (»Hands«), Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter (European Automobile Manufacturers' Association (»ACEA«)) og EUWA skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told. Efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremlagde den marokkanske regering desuden et indlæg til støtte for andre parter påstande om dumping og skade.
- (6) De parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der blev afholdt høringer med Dika, Hands, ACEA og EUWA. Efter anmodning fra Dika blev der desuden afholdt en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer den 7. juli 2022.
- (7) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til sine endelige konklusioner. Der blev aflagt et kontrolbesøg hos en bruger. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (8) Den 17. oktober 2022 orienterede Kommissionen alle interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (9) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ACEA, Dika, EUWA, Hands og Marokkos regering bemærkninger.
- (10) Den 21. november 2022 fremsendte Kommissionen en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger til Hands vedrørende visse korrektioner og præciseringer vedrørende virksomhedens dumpingberegninger (»supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger«) og indrømmede en frist, inden for hvilken virksomheden kunne fremsætte bemærkninger. Desuden modtog alle interesserede parter en præcisering af grundlaget for de SA&G-omkostninger, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi for Hands. Hands fremsatte bemærkninger, der blev behandlet i forordningen.
- (11) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med ACEA, Dika, EUWA og Hands.

1.4. Påstande i forbindelse med indledningen

- (12) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ingen af de interesserede parter andre påstande eller bemærkninger end dem, der er omhandlet i afsnit 1.4 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræftede derfor sine resultater og konklusioner i betragtning 6-28 i forordningen om midlertidig told.

1.5. Stikprøveudtagning

- (13) Der blev ikke fremsat bemærkninger til stikprøveudtagningen. Kommissionen bekræftede derfor betragtning 29-34 i forordningen om midlertidig told.

1.6. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (14) Som anført i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told sendte Kommissionen spørgeskemaer til tre EU-producenter, klageren, de to kendte brugere og de to eksporterende producenter i det pågældende land.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221 af 14. juli 2022 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko (EUT L 188 af 15.7.2022, s. 114).

- (15) Som forklaret i betragtning 36 og 37 i forordningen om midlertidig told blev spørgeskemabesvarelsene enten krydstjekket eller kontrolleret hos den svarende part.
- (16) Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos en bruger. Navnet på denne bruger offentliggøres ikke af fortrolige årsager, jf. betragtning 5 i forordningen om midlertidig told.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (17) Som angivet i betragtning 38 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. oktober 2020 til den 30. september 2021 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2018 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.8. Registrering

- (18) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/934 ⁽⁴⁾ (»forordningen om registrering«).
- (19) Hands hævdede, at afgørelsen om registrering af import var uberettiget, da betingelserne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, ikke var opfyldt.
- (20) Kommissionen mindede om, at retsgrundlaget for registrering er grundforordningens artikel 14, stk. 5a, i henhold til hvilken Kommissionen skal registrere importen af den pågældende vare i forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til grundforordningens artikel 19a, medmindre der er tilstrækkelige beviser for, at kravene i artikel 10, stk. 4, litra c) og d), ikke er opfyldt. Kommissionen fastslog i denne forbindelse, at der ikke var noget afgørende bevis for, at registrering af importen af den pågældende vare i forhåndsfremlæggelsesperioden ikke var berettiget i dette tilfælde. Siden offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, hvor de eksporterende producenter havde kendskab til eller burde have haft kendskab til den påståede dumping og skade, er importen af den pågældende vare vokset yderligere på en måde, der i alvorlig grad kan underminere den afhjælpende virkning af antidumpingtolden også i forhåndsfremlæggelsesperioden. Kommissionen afviste derfor påstandene.
- (21) Hands hævdede, at Kommissionen ved at offentliggøre forordningen om registrering tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik. Ifølge parten har Kommissionen ikke oplyst parten om, at den havde til hensigt at gøre importen af den undersøgte vare til genstand for registrering blevet meddelt dem, før forordningen om registrering blev offentliggjort, og importregistreringen trådte i kraft, mens en sådan registreringsforanstaltning potentielt skader partens interesser. Kommissionen har tilsidesat Hands' grundlæggende ret til forsvar, hvis de nødvendige oplysninger om, at importen eventuelt gøres til genstand for registrering, ikke blev meddelt Hands på en rettidig, effektiv og personlig måde, inden en sådan registreringsforanstaltning vedtages, som giver Hands mulighed for at fremføre sine synspunkter og blive hørt, mens Hands er direkte berørt af denne foranstaltning. Forordningen om registrering er derfor ugyldig og bør ophæves.
- (22) Kommissionen fandt, at registrering kun er et forberedende administrativt skridt, der kan føre til indførelse af told med tilbagevirkende kraft i den endelige fase. Registreringen er ikke i sig selv til skade for importørerne og kan ikke siges at berøre deres interesser ⁽⁵⁾. Hands selv pegede ikke på konkrete negative virkninger og henviste blot til »potentielle« virkninger. Den eneste virkning af registrering er, at Kommissionen pålægger de nationale toldmyndigheder at registrere importen til Unionen af den undersøgte vare. Desuden er der i grundforordningens artikel 14, stk. 5a, eller andre steder i grundforordningen ingen procedurekrav om at høre importører eller andre parter, inden registreringen finder sted. Kravet i grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra b), om, at parterne skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, gælder kun, når der træffes afgørelse om at opkræve told med tilbagevirkende kraft efter registreringen, men ikke for selve registreringen. Dette skyldes klart, at grundforordningens artikel 14, stk. 5a, kun henviser til artikel 10, stk. 4, litra c) og d), som skal være opfyldt med henblik på registrering i henhold til denne bestemmelse, men den henviser bevidst ikke til artikel 10, stk. 4, litra b). Dette er i overensstemmelse med virkningen af en sådan registrering, der er beskrevet ovenfor. Kommissionen er derfor ikke forpligtet til at give importørerne mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden den giver toldmyndighederne instruks om at registrere importen. Påstanden blev derfor afvist.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/934 af 16. juni 2022 om at gøre importen af visse hjul af aluminium med oprindelse i Marokko til genstand for registrering (EUT L 162 af 17.6.2022, s. 27).

⁽⁵⁾ Kendelse af 28. september 2021, Airoldi Metalli SpA, T-611/20, ECLI:EU:T:2021:641, præmis 48 og 49.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (23) Kommissionen mindede som fastsat i betragtning 39 i forordningen om midlertidig told om, at den pågældende vare er hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under HS-position 8701-8705, med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, med oprindelse i Marokko, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50) (»den pågældende vare«).
- (24) Hjul af aluminium sælges traditionelt i Unionen via to distributionskanaler: til producenterne af originaludstyr (Original Equipment Manufacturers (»OEM«)), der hovedsagelig er bilfabrikanter, og til eftermarkedet, som f.eks. omfatter distributører, detailhandlere, værksteder osv. Den pågældende vare fra Marokko blev udelukkende solgt gennem OEM-kanalen i den betragtede periode. I OEM-distributionskanalen gennemfører bilfabrikanterne udbudsprocedurer vedrørende hjul af aluminium, og de er ofte involveret i udviklingen af nye hjul knyttet til deres varemærke. Både EU-producenter og marokkanske eksportører kan konkurrere om de samme udbud.

2.2. Samme vare

- (25) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 39-42 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3. DUMPING

3.1. De eksporterende producenters samarbejde

- (26) Som forklaret i betragtning 43-51 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at Dika ikke havde samarbejdet med Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse, og fastsatte foreløbigt Dikas dumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (27) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fastholdt Dika, at virksomheden havde samarbejdet fuldt ud med Kommissionen, og at den burde modtage en individuelt beregnet dumpingmargen. Den fremførte følgende argumenter.
- (28) For det første gentog Dika den opfattelse, at salgsoversigterne ikke indeholdt fejl, da de samlede værdier af salgsoversigterne kunne afstemmes med virksomhedens regnskabssystem. Desuden blev salget registreret i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (»IFRS«). Dika hævdede endvidere, at Kommissionen havde rigelig tid til at krydstjekke de reviderede salgsoversigter fra den forretningsmæssigt forbundne virksomhed CITIC Dicastal Co., Ltd (»CITIC«) og stadig kunne gøre det inden indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger.
- (29) Dikas påstand svarede til den, der blev fremsat i den foreløbige fase, mens der ikke blev fremlagt nye oplysninger. I den foreløbige fase havde Kommissionen konkluderet, at salgsoversigterne ikke blev fremlagt på grundlag af fakturaer, at forskellen mellem fakturaværdien og det faktisk modtagne beløb ikke systematisk var afspejlet i virksomhedens salgsoversigter, og at de reviderede oversigter ikke kunne krydstjekkes. Det faktum, at virksomhedens salg var registreret i overensstemmelse med IFRS-standarderne, ændrede ikke det faktum, at virksomheden ikke fremlagde de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om.
- (30) Desuden havde CITIC fremlagt flere (mindst fire) forskellige og ufuldstændige udgaver af sine salgsoversigter i løbet af undersøgelsen. Den sidste version, der blev fremsendt sammen med Dikas svar på Kommissionens artikel 18-skrivelse af 5. maj 2022, var stadig ufuldstændig og indeholdt en række transaktioner, hvor enten det modtagne beløb var tomt med noten »beløb modtaget mangler til dato«, eller hvor der fortsat var et misforhold mellem det fakturerede beløb og det modtagne beløb. Sådanne ufuldstændige oplysninger kan ikke udgøre et pålideligt grundlag for krydstjek eller verifikation. Som det også fremgår af betragtning 48 i forordningen om midlertidig told, bør et yderligere krydstjek uden kontrolbesøg desuden ikke anvendes som en måde til at afhjælpe den manglende rettidighed eller fejl, der blev konstateret under det krydstjek uden kontrolbesøg, som allerede fandt sted inden for de fastsatte frister. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

- (31) For det andet hævdede Dika, at de transaktionsspecifikke data om datoer og betalingsbeløb, som Kommissionen havde anmodet om, ikke kunne betragtes som »nødvendige oplysninger«, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, artikel 6.8, og bilag II til WTO's antidumpingaftale⁽⁶⁾. Ifølge Dika anmodede Kommissionen ikke om disse oplysninger i spørgeskemaet eller mangelskrivelserne, og sådanne oplysninger var heller ikke nødvendige for beregningen af dumpingmargenen. Desuden hævdede Dika, at der i forordningen om midlertidig told blev anvendt et andet grundlag for anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger end det, der var anført i Kommissionens brev af 5. maj 2022 om anvendelsen af artikel 18 (»artikel 18-brevet«).
- (32) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Den havde fra starten anmodet virksomheden om at fremlægge transaktionsspecifikke oplysninger baseret på fakturadatoen. F.eks. blev det i afsnit E i det antidumpingspørgeskema, der blev sendt til Dika og dens forretningsmæssigt forbundne virksomhed CITIC, i det allerførste afsnit anført, at respondenterne burde »anvende fakturadatoen som salgsdato«. Det foreliggende spørgsmål er dog ikke (kun) datoen for salget, men snarere det beløb, som kunderne faktisk har betalt til virksomheden. Dette er det spørgsmål, som blev forklaret i artikel 18-brevet, og som blev behandlet i forordningen om midlertidig told. Dikas påstand om, at begrundelserne i brevet var »helt forskellige« fra begrundelserne i grundforordningen, kunne ikke godtages. I begge tilfælde forklarede Kommissionen, at den anså salgsoversigterne for upålidelige, da de indeholdt en række fejl og uoverensstemmelser.
- (33) De salgsoplysninger, som virksomheden oprindeligt havde fremlagt, svarede ikke til de beløb, der faktisk blev modtaget som betalinger. Desuden præciserede CITIC under krydstjekket uden kontrolbesøg, at forskellen mellem fakturabeløbet og det faktisk modtagne beløb normalt bogføres i salgsoversigterne som en rabat, et nedslag, en kreditnota eller på anden måde. Som angivet i betragtning 47 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 29 ovenfor blev dette imidlertid ikke gjort systematisk af virksomheden. Salgsoversigterne kunne derfor ikke anvendes som en pålidelig kilde til at fastsætte en normal værdi eller eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 8, hvori det hedder, at den normale værdi »normalt fastsættes på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales«. Det følger logisk heraf, at eftersom der ikke kunne fastsættes en normal værdi eller eksportpris for Dika på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, kunne der heller ikke beregnes en dumpingmargen. Salgsoversigterne var derfor ikke blot nødvendige, men grundlæggende for undersøgelsen. Uden pålidelige salgsoversigter (herunder en fuldstændig oversigt over transaktioner for alle solgte varetyper og deres priser) kan Kommissionen ikke nå frem til en rimelig nøjagtig konklusion med hensyn til dumping.
- (34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika sin påstand om, at eftersom deres salgsoversigter var i overensstemmelse med IFRS-standarderne, kunne Kommissionen ikke hævde, at oversigterne var ufuldstændige og ikke kunne verificeres. Dika hævdede desuden, at eftersom grundforordningens artikel 2, stk. 8, henviser til, at eksportprisen normalt er baseret på den »pris, der faktisk er betalt eller skal betales«, var salgsoversigterne korrekte, da de afspejlede de priser, der skulle betales. Endelig gentog Dika sin påstand om, at oplysninger om betalinger ikke kunne betragtes som »nødvendige« i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1.
- (35) Hvorvidt salgsoversigterne generelt blev indberettet i overensstemmelse med IFRS-standarderne, var irrelevant for de konstaterede problemer med de indberettede priser. Som Kommissionen har påpeget i flere tilfælde, fandtes problemet med oversigterne over salget i Unionen og på hjemmemarkedet på transaktionsbasis. Som Dika anførte under høringen efter de midlertidige foranstaltninger og gentog i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, svarede beløbet i ca. 20 % af transaktionerne i EU-salgsoversigterne ikke til det indberettede fakturabeløb. Udtrykket »pris, der skal betales« henviser til den samlede betaling, som køberen har foretaget eller skal foretage til sælgeren, herunder situationer, hvor f.eks. varerne er blevet solgt, men hvor kunden endnu ikke har betalt. Dette var ikke tilfældet for de fleste transaktioner i EU-salgsoversigter. Faktisk var den pris, som kunden allerede havde betalt, i disse tilfælde forskellig fra den pris, der skulle betales på faktureringsstidspunktet.
- (36) Som Dika og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed anførte under krydstjekket uden kontrolbesøg, kontrolbesøget på stedet og i svaret på artikel 18-brevet, ville disse forskelle normalt blive registreret i salgsoversigterne som en rabat, et nedslag, en kreditnota eller på anden vis, som også anført i betragtning 33. Dette blev gjort for mange transaktioner i salgsoversigterne, men ikke systematisk for alle transaktioner. Det forhold, at dette normalt sker, betyder, at den pris, der registreres som forfalden til betaling, normalt bliver lig med den pris, der i sidste ende betales, efter at der er foretaget visse handlinger i forbindelse med ovennævnte kreditnotaer, nedslag osv. Det er sådan, Dika selv forklarede det, og det er sådan, der blev foretaget korrektioner i virksomhedens SAP-system, efter at betalingerne var foretaget. I nogle tilfælde blev de priser, der blev registreret i oversigterne over salget på hjemmemarkedet og i Unionen, dog korrigeret på denne måde, men i andre tilfælde blev de ikke korrigeret. Forskellen mellem de priser, der i sidste ende blev betalt, og de priser, som i følge optegnelserne skulle betales, gik begge veje og blev ikke bogført, hvilket i nogle tilfælde betød, at virksomheden modtog mere end faktureret, og i andre tilfælde mindre.

⁽⁶⁾ WTO's aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.

- (37) Pålidelige salgsoversigter (herunder en fuldstændig oversigt over transaktioner af alle solgte varetyper samt deres priser), der indeholder nøjagtige og verificerbare oplysninger, er afgørende for at fastsætte en dumpingmargen og kan derfor betragtes som nødvendige oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1. Da forskellen mellem de priser, der faktisk var betalt, og de priser, der i følge optegnelserne skulle betales, påvirkede et betydeligt antal transaktioner i EU-salgsoversigterne, kunne denne oversigt ikke anvendes til at fastsætte en pålidelig eksportpris på baggrund af en transaktion eller varetype. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (38) For det tredje hævdede Dika, at da Kommissionen efterprøvede produktionsomkostningerne for Dika og ikke konstaterede nogen uoverensstemmelser, burde den normale værdi have været beregnet for Dika på grundlag af virksomhedens verificerede produktionsomkostninger. Kommissionen begik ifølge Dika en fejl, da den konkluderede, at oversigterne over hjemmemarkedssalget og EU-salget var afgørende for fastsættelsen af en normal værdi og en eksportpris, eftersom oversigterne over hjemmemarkedssalget under alle omstændigheder ikke ville være blevet anvendt til beregningen af en normal værdi. Kommissionen burde i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 3, derfor have anvendt Dikas egne oplysninger og beregnet en individuel dumpingmargen på dette grundlag.
- (39) Kommissionen konkluderede i betragtning 60 i forordningen om midlertidig told, at Dika ikke havde nogen oversigter over hjemmemarkedssalget til beregning af den normale værdi, da Dikas salg i Marokko fandt sted mellem økonomiske zoner, og varerne aldrig kom ind i Marokkos toldområde. Derfor kunne den normale værdi for Dika i mangel af anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger være blevet beregnet. For at fastsætte en dumpingmargen er det imidlertid nødvendigt at sammenligne en sådan normal værdi med eksportprisen. Eksportprisen kunne dog ikke beregnes på grund af den manglende pålidelighed af Dikas salgsoversigter.
- (40) Under en høring den 6. september 2022 foreslog Dika, at Kommissionen kunne fastsætte en eksportpris ved at anvende de transaktioner i oversigterne over EU-salget, for hvilke fakturabeløbene (ifølge virksomheden) svarede til betalingsbeløbene. Dette ville angiveligt være tilfældet for ca. 80 % af alle transaktioner. For de resterende 20 % foreslog Dika, at Kommissionen kunne anvende resttolden som beregnet for Hands. En sådan tilgang ville ifølge Dika være i overensstemmelse med, hvad Kommissionen gjorde i en nylig undersøgelse vedrørende importen af rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet (7).
- (41) Ud over at Dika under høringen bekræftede, at der var uoverensstemmelser i salgsoversigterne for en femtedel af deres salg til Unionen i undersøgelsesperioden, blev de reviderede salgsoversigter ikke krydstjekket og kunne heller ikke krydstjekkes (som forklaret i betragtning 29 og 30) og kunne derfor ikke anvendes til at fastsætte en eksportpris. Desuden omhandlede undersøgelsen vedrørende rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet en række meget forskellige fakta. I den sag hævdede en russisk producent, at den ikke var forretningsmæssigt forbundet med en af de to forhandlere, hvorigennem den solgte sine varer til Unionen. Denne pågældende forhandler samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen var uenig i den russiske virksomheds påstand og fandt, at den pågældende forhandler var forretningsmæssigt forbundet. Da forhandleren imidlertid ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, forelå der ingen oplysninger om denne forhandlers videresalgspriser. Kommissionen besluttede derfor at anvende oplysningerne fra den anden samarbejdsvillige forhandler som foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (42) Virksomhedsstrukturen og salgskanalerne adskiller sig dog i dette tilfælde fra virksomhedsstrukturen og salgskanalerne i den foreliggende sag. I sagen om rustbestandigt stål fra Rusland og Tyrkiet var der to salgskanaler, men i den foreliggende sag foregik hele salget gennem den samme forretningsmæssigt forbundne enhed, nemlig CITIC. Der var således ikke noget alternativt pålideligt datasæt til rådighed for Kommissionen til beregning af en eksportpris for Dika. Denne situation er meget forskellig fra den undersøgelse, som Dika henviste til, hvor eksportsalget gennem den resterende forhandler blev krydstjekket og anset for pålideligt. I den foreliggende undersøgelse var der ingen eksportpris, der kunne sammenlignes med den normale værdi, uanset hvordan den normale værdi ville være blevet beregnet for Dika.

(7) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1395 af 11. august 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet (EUT L 211 af 12.8.2022, s. 127).

- (43) I grundforordningens artikel 18, stk. 3, anføres det, at »selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves«. Som forklaret i betragtning 32 og 33 var manglerne med hensyn til de salgsoversigter, som Dika havde fremlagt, af en sådan art, at der ikke kunne drages rimeligt nøjagtige konklusioner på dette grundlag. Som nævnt i betragtning 30 var salgsoversigterne desuden ikke verificerbare, da selv den sidste version stadig indeholdt uoverensstemmelser og manglende oplysninger og ikke blev indsendt rettidigt. Da der ikke kunne fastsættes nogen eksportpris, ville det heller ikke være hensigtsmæssigt at beregne en normal værdi for Dika på noget som helst grundlag. Dette er også i overensstemmelse med Rettens dom i sagen om hjul af stål fra Kina, hvori den fastslog, at »enhver fastsættelse af den normale værdi imidlertid ville have været overflødig, eftersom der ikke ville kunne fastsættes nogen dumpingmargen, da det ikke var muligt at fastsætte en eksportpris«⁽⁸⁾. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (44) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Marokkos regering og Dika, at både Kommissionens tilgang og Rettens dom, jf. betragtning 43, er i strid med kravene i WTO's antidumpingaftale, i henhold til hvilke alle oplysninger fra en eksportør bør anvendes, i det omfang de opfylder kravene i grundforordningens artikel 18, stk. 3. Dika hævdede endvidere, at den citerede dom fra Retten ikke finder anvendelse i betragtning af omstændighederne i denne sag. I modsætning til den sag, der var genstand for Rettens dom, blev Dika tildelt en individuel dumpingmargen, og det var (ifølge Dika) muligt med sikkerhed at fastslå, hvilke varer virksomheden eksporterede til Unionen.
- (45) Kommissionen var uenig. Som allerede anført i betragtning 50 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 43 ovenfor var begrundelsen for ikke at fastsætte en normal værdi på grundlag af Dikas oplysninger ganske enkelt, at det var formålsløst, da der ikke var nogen eksportpris, som den kunne sammenlignes med. Hvorvidt de faktiske omstændigheder, der lå til grund for den nævnte dom fra Retten, var anderledes end i denne sag, afkræftede ikke konklusionen om, at fastsættelsen af en normal værdi i mangel af en eksportpris ville være overflødig. Dette er ikke i strid med WTO's antidumpingaftale, da denne aftale ikke kræver, at undersøgelsesmyndighederne foretager beregninger, som ikke kan anvendes til at fastsætte en dumpingmargen. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (46) Dika hævdede specifikt, at omstændighederne i sagen i den citerede dom fra Retten adskiller sig fra denne sag, eftersom Dika fik tildelt en individuel dumpingmargen. Denne påstand var imidlertid baseret på en misforståelse. Dika blev ikke tildelt en individuel dumpingmargen på noget tidspunkt i denne undersøgelse. Som forklaret i betragtning 98 besluttede Kommissionen på tidspunktet for den endelige fremlæggelse af oplysninger at fastsætte en individuel toldsats for Dika ved individuelt at identificere virksomheden og dens tilsvarende toldsats i de relevante dele af denne forordning. Denne individuelle toldsats blev fastsat på niveau med resttoldsatsen, som ikke var baseret på Dikas egne oplysninger. På samme måde blev de dumping- og skadesmargener, som gælder for Dika, og som er nævnt i denne forordning, fastsat til niveauet for restdumping- og skadesmargenerne og ikke på baggrund af Dikas egne oplysninger. Dikas påstand blev derfor afvist.
- (47) Dika hævdede også, at Kommissionen i stedet for at anvende resttoldsatsen på Dika burde have beregnet den normale værdi på grundlag af Dikas produktionsomkostninger og den varetypespecifikke sammensætning, som derefter burde have været sammenlignet med Hands' verificerede eksportpris for at beregne Dikas dumpingmargen.
- (48) Denne metode kunne ikke accepteres. For det første fordi en sammenligning mellem den beregnede normale værdi for én virksomhed og en anden virksomheds eksportpris ikke kunne føre til en nøjagtig dumpingmargen. Dette ville betyde, at en værdi på baggrund af en virksomheds oplysninger skulle sammenlignes med en anden virksomheds eksportpris. For det andet ville det, selv hvis Kommissionen anvendte denne metode, ikke have været muligt at gennemføre den på et varetypeniveau. Selv om de varettyper, som Dika solgte, i vid udstrækning overlappede de varettyper, som Hands solgte, svarede de ikke helt til hinanden. Nogle varettyper, som blev solgt af Hands, blev ikke solgt af Dika og omvendt. En sådan metode ville således ikke føre til en nøjagtig dumpingmargen, som ville være i overensstemmelse med de faktiske eksporttransaktioner, som Dika gennemførte⁽⁹⁾. En sådan tilgang ville desuden

⁽⁸⁾ Sag T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd og Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd mod Kommissionen, [2022] ECLI:EU:T:2022:417, præmis 97.

⁽⁹⁾ I overensstemmelse med sag T-278/20, der er citeret i betragtning 92 og nævnt af Dika i deres indlæg.

være i strid med kravet i grundforordningens artikel 2, stk. 11, som udtrykkeligt fastsætter, at der ved beregningen af dumpingmargenen og uanset metoden til sammenligning af den normale værdi og den valgte eksportpris skal tages hensyn til »priserne for alle eksporttransaktioner«⁽¹⁰⁾. Endelig ville denne metode indebære, at Hands' fortrolige oplysninger blev videregivet til Dika, både hvad angår de solgte varetyper og eksportprisen. Dette kan ikke accepteres, da Hands er den eneste anden kendte producent af hjul af aluminium i Marokko og i direkte konkurrence med Dika. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2. Normal værdi

- (49) Som anført i betragtning 52-65 i forordningen om midlertidig told beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og stk. 6, på grund af Hands' manglende hjemmemarkedssalg af samme vare. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede EUWA, at der faktisk var salg på hjemmemarkedet, og anførte, at den ville fremlægge bevis herfor under en høring. De oplysninger, som EUWA efterfølgende fremlagde, godtgjorde imidlertid ikke, at de marokkanske virksomheders salg i Marokko kunne betragtes som hjemmemarkedssalg. I betragtning af følsomheden af de involverede virksomhedsoplysninger havde EUWA ikke de relevante oplysninger om tidspunktet for, mængderne af eller priserne på de marokkanske virksomheders salg eller den nøjagtige beliggenhed af de kunder, som de angiveligt blev solgt til.
- (50) Desuden benægtede hverken Kommissionen eller nogen interesseret part, at Hands havde solgt hjul af aluminium i Marokko. Grunden til, at dette salg ikke blev betragtet som hjemmemarkedssalg, skyldtes både Hands' og kundernes beliggenhed i økonomiske zoner, jf. betragtning 60 i forordningen om midlertidig told. Desuden fandt ingen af disse salg sted i normal handel og kunne under alle omstændigheder ikke anvendes til at fastsætte den normale værdi. På den anden side accepterede Hands, at den ikke havde noget hjemmemarkedssalg, og at den normale værdi skulle beregnes. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (51) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den marokkanske regering, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at salget i økonomiske zoner ikke udgjorde hjemmemarkedssalg. Til støtte for denne påstand anførte den marokkanske regering, at eftersom hjul af aluminium blev solgt til virksomheder i de økonomiske zoner med henblik på at blive anvendt til produktion af nye køretøjer enten i Unionen eller i Marokko og derfor ville blive forbrugt enten i Unionen eller i Marokko, bør et sådant salg i økonomiske zoner i Marokko betragtes som hjemmemarkedssalg. Dette ville angiveligt være i overensstemmelse med det amerikanske handelsministeriums tilgang, hvor salg i økonomiske zoner til anvendelse i en vare, der i sidste ende vil blive eksporteret til lande uden for USA, betragtes som forbrugt på hjemmemarkedet.
- (52) Som allerede forklaret i betragtning 53 og 54 i forordningen om midlertidig told er dette imidlertid ikke den tilgang, som Kommissionen anvendte i de nuværende eller tidligere undersøgelser. Det er i den foreliggende sag uden betydning, hvorvidt USA har valgt en anden fremgangsmåde. I forbindelse med dumpingberegninger betragter Kommissionen ikke salg mellem økonomiske zoner som hjemmemarkedssalg, fordi det på salgstidspunktet ikke vides, om varen vil overgå til fri omsætning på hjemmemarkedet eller er bestemt til eksport (se betragtning 53 og 54 i forordningen om midlertidig told). Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (53) Den marokkanske regering fremførte også, at Kommissionens tilgang var i modstrid med dens behandling af salg i EU's eksklusive økonomiske zoner, som kan være genstand for antidumpingtold⁽¹¹⁾, samt med dens praksis med at medtage import under ordninger med aktiv og passiv forædling til økonomiske zoner i de importstatistikker, der anvendes i skadesanalysen i antidumpingundersøgelser.

⁽¹⁰⁾ Se sag C-376/15 P og C-377/15 P, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, ECLI:EU:C:2017:269, præmis 53.

⁽¹¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1131 af 2. juli 2019 om indførelse af et toldværktøj til gennemførelse af artikel 14a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 og artikel 24a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 179 af 3.7.2019, s. 12).

- (54) For det første er henvisningen til eksklusive økonomiske zoner irrelevant i den foreliggende sag. Eksklusive økonomiske zoner er zoner, der er erklæret som sådanne af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention. De økonomiske zoner, der henvises til i den foreliggende sag, er ikke sådanne eksklusive økonomiske zoner og er ikke omfattet af de regler, som den marokkanske regering har henvist til ⁽¹²⁾.
- (55) For det andet er import af aktiv og passiv forædling i økonomiske zoner i Unionen omfattet af skadesanalysen, fordi de importerede varer »ikke blot transiterer gennem Unionen, men også undergår forædlingsprocesser med merværdi, såsom samling og forarbejdning, i Unionen. Denne import konkurrerer derfor tydeligvis med varer produceret af EU-erhvervsgrænsen ⁽¹³⁾.« Salg til eller mellem økonomiske zoner kunne dog ikke betragtes som hjemmemarkedssalg, da det var uvist, hvorvidt varen ville overgå til fri omsætning på hjemmemarkedet eller ville være bestemt til eksport. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (56) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede både Dika og Hands anvendelsen af brasilianske SA&G-omkostninger og brasiliansk fortjeneste til beregningen af den normale værdi. Hands fremførte, at oplysninger fra brasilianske virksomheder ikke burde anvendes til at fastsætte SA&G-omkostninger og fortjeneste til at beregne den normale værdi. Virksomheden anførte, at Kommissionen ikke fremlagde dokumentation for, at oplysninger fra Brasilien ville være egnede til at beregne den normale værdi. Hands foreslog i stedet at anvende SA&G-omkostningerne og de koreanske aluminiumshjulproducenters fortjeneste, som ville være betydeligt lavere. Hands hævdede, at dette ville være mere hensigtsmæssigt, da Hands i sidste ende ejes af en koreansk producent af hjul af aluminium, og de deraf følgende SA&G-omkostninger og den deraf følgende fortjeneste ville være på linje med fortjenesten for en af de to brasilianske virksomheder, som Kommissionen anvendte.
- (57) Dika hævdede, at der burde ses bort fra oplysningerne fra en af de brasilianske virksomheder, da Kommissionen anvendte de konsoliderede regnskaber, der omfattede resultaterne fra dattervirksomheder i andre lande og vedrørte andre varer end hjul af aluminium. Hands og Dika hævdede begge, at SA&G-omkostningerne for en af de brasilianske virksomheder var blevet beregnet forkert.
- (58) I betragtning af de fremsatte argumenter vedrørende anvendelsen af brasilianske oplysninger til beregningen af den normale værdi revurderede Kommissionen den metode, den anvendte i den foreløbige fase. Kommissionen var uenig med Hands i, at Republikken Korea ville være et mere egnet alternativ for Marokko end Brasilien. Begrundelsen for grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), er at anvende en rimelig metode til at finde en erstatning for SA&G-omkostningerne og fortjenesten for den undersøgte eksporterende producent. Indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, samt litra a) og b) i nævnte artikel viser en klar præference for oplysninger vedrørende produktion og salg på oprindelseslandets hjemmemarked. I henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), vil et rimeligt alternativ til hjemmemarkedet ideelt set være tæt på hjemmemarkedet, f.eks. med hensyn til økonomisk udvikling, da dette har indvirkning på virksomhedernes omkostningsniveau og fortjeneste. Brasilien blev anset for at være lidt mere økonomisk udviklet end Marokko, men Korea som en højt udviklet økonomi kunne ikke betragtes som et rimeligt alternativ til Marokko ⁽¹⁴⁾.
- (59) Kommissionen fandt imidlertid, at det i stedet for at anvende oplysninger for brasilianske producenter af hjul af aluminium var mere rimeligt at anvende de oplysninger, der var til rådighed for den samarbejdsvillige producent Hands. SA&G-omkostningerne for Hands kunne ikke anvendes til beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg i normal handel. Som erstatning for SA&G-omkostningerne i forbindelse med Hands' hjemmemarkedssalg fandt Kommissionen imidlertid, at SA&G-omkostningerne ved Hands' samlede salg ville være et rimeligt alternativ. Desuden viste undersøgelsen ingen forskelle mellem SA&G-omkostningerne ved hjemmemarkedssalg og SA&G-omkostningerne ved eksportsalg, da alle relevante omkostninger blev fordelt på omsætningen. Desuden var Hands' salg i Marokko

⁽¹²⁾ De regler, der er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1131, nævnt i fodnote 11.

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2012 af 17. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af koldvalset flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indien og Indonesien (EUT L 410 af 18.11.2021, s. 153), betragtning 136.

⁽¹⁴⁾ Verdensbankens database har følgende klassifikationer for 2021 baseret på bruttonationalindkomsten (»BNI«) pr. indbygger: mellemindkomstøkonomi i den nederste halvdel mellem 1 086 og 4 255 USD, mellemindkomstøkonomi i den øverste halvdel mellem 4 256 og 13 205 USD, højindkomstøkonomi over 13 205 USD. I denne klassifikation betragtes Marokko som en mellemindkomstøkonomi i den nederste halvdel (med en BNI på 3 350 USD for 2021), Brasilien som en mellemindkomstøkonomi i den øverste halvdel (med en BNI på 7 720 USD for 2021) og Korea som en højindkomstøkonomi (med en BNI på 34 980 USD for 2021). See <https://databank.worldbank.org/home.aspx>.

så lille, at der ikke kunne foretages nogen fornuftig sammenligning. Hands' oplysninger blev kontrolleret og vedrørte salg foretaget af en virksomhed i Marokko, som kun producerer og sælger hjul af aluminium. Desuden omfattede disse oplysninger kun undersøgelsesperioden. Kommissionen mener, at anvendelsen af brasilianske oplysninger er mindre rimelig, da de tilgængelige oplysninger var fra 2019 og omfattede flere varer og produktionsanlæg i flere lande. De SA&G-omkostninger, der således blev fastsat på grundlag af Hands' egne oplysninger, justeret for varer, der ikke var direkte forbundet med produktionen af den pågældende vare, og varer, der ikke blev realiseret, var på [12 %-16 %].

- (60) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Hands sin påstand om, at Korea ville være det mest hensigtsmæssige valg til at fastsætte niveauet for SA&G-omkostninger og fortjeneste ved beregningen af Hands' normale værdi, da disse oplysninger vedrørte Hands' koreanske modervirksomhed. Det forhold, at Korea ikke havde et økonomisk udviklingsniveau svarende til Marokkos, var ifølge Hands irrelevant, da den økonomiske udvikling i et alternativt land kun er relevant i tilfælde af anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), i tilfælde af væsentlige fordrejninger, hvilket ikke er tilfældet for Marokko.
- (61) Kommissionen var uenig. Selv om udtrykket »et økonomisk udviklingsniveau svarende til« anvendes i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), betyder dette ikke, at det økonomiske udviklingsniveau ikke kan være en relevant faktor til at fastslå, om et andet land end Marokko ville være rimeligt til at fastsætte et passende niveau for SA&G-omkostninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Kommissionen fandt, at det ville være mindre hensigtsmæssigt at anvende oplysninger fra producenter af hjul af aluminium i en højt udviklet økonomi end at anvende oplysninger fra et mere tilsvarende land, når det gælder økonomisk udvikling, jf. betragtning 58.
- (62) Hands hævdede også, at Kommissionen ikke behandlede nogen af Hands' påstande om de brasilianske oplysninger, som blev anvendt i forordningen om midlertidig told. Ved at anvende Hands' egne oplysninger i stedet for brasilianske oplysninger blev disse påstande dog irrelevante. Hands hævdede, at den eneste grund til at skifte fra de brasilianske oplysninger til Hands' egne oplysninger var, at det ville være mere bekvemt for Kommissionen. Som Kommissionen forklarede i betragtning 59, fastslog den imidlertid, at Hands' egne oplysninger var mere hensigtsmæssige end de brasilianske oplysninger, ikke mere bekvemme. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (63) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var den marokkanske regering, Dika og Hands uenige i anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger til beregningen af den normale værdi.
- (64) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den marokkanske regering og Dika, at anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger ikke var i overensstemmelse med artikel 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale. Begge parter bemærkede, at »enhver anden rimelig metode« i artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale indebærer en undersøgelse af, om beløbet til fortjeneste svarer til, hvad der ville være opnået, hvis den pågældende vare var blevet solgt i normal handel i eksportlandet. Parterne bemærkede også, at de SA&G-omkostninger, som Kommissionen anvendte, udelukkende vedrørte SA&G-omkostninger ved eksport, som ifølge Dika pr. definition ikke på nogen måde kommer i nærheden af den fortjenstmargen, der ville være opnået, hvis den pågældende vare var blevet solgt i normal handel i Marokko. Endelig hævdede Dika, at det forhold, at Hands' SA&G-omkostninger ved eksport var et rimeligt grundlag for virksomhedens hjemmemarkedssalg, ikke kunne kontrolleres faktisk, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg.
- (65) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hands i det væsentlige, at anvendelsen af Hands' SA&G-omkostninger var i strid med ordlyden af og begrundelsen for grundforordningens artikel 2, stk. 6, da Hands ikke havde noget hjemmemarkedssalg i normal handel. Ifølge Hands anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), til at omgå det forhold, at den ikke kunne anvende den generelle regel i grundforordningens artikel 2, stk. 6, som kræver, at salget skal finde sted i normal handel.
- (66) Kommissionen bemærkede, at den generelle hensigt med grundforordningens artikel 2, stk. 6 (og artikel 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale) er at tilnærme fortjenstmargenen og SA&G-omkostningerne ved samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. »Enhver anden rimelig metode« i artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale indebærer en undersøgelse af, om fastsættelsen af beløbet for fortjeneste og SA&G-omkostninger er resultatet af en begrundet undersøgelse af de foreliggende beviser. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen i modsætning til, hvad Dika og Hands hævdede, også, at den i forbindelse med undersøgelsen af alle de foreliggende beviser hverken anvendte SA&G-omkostninger ved eksportsalg eller SA&G-omkostninger ved hjemmemarkedssalg, der ikke indgik i den normale handel, men at Kommissionen anvendte snarere SA&G-omkostningerne som en rimelig indikator for Hands' samlede salg.

- (67) Kommissionen fandt det rimeligt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), (og artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale) at anvende SA&G-omkostninger ved hele Hands' salg som en indikator for, hvordan SA&G-omkostningerne ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked af flere årsager.
- (68) For det første bestred Hands ikke selv, at SA&G-omkostningerne ved alle virksomhedens transaktioner ville svare til det, der gælder for virksomhedens hjemmemarkedssalg, hvis virksomheden havde haft et sådant salg. Ved at allokere de samlede SA&G-omkostninger til omsætningen som forklaret i punkt 45 i det endelige fremlæggelsesdokument anerkendte Hands derimod, at sådanne omkostninger er identiske, uanset hvilke forskellige geografiske markeder salget finder sted på.
- (69) For det andet bekræftede den måde, hvorpå Hands faktisk blev etableret, og hvordan Hands håndterede salget på et udbudsrevet marked, også, at den rapporterede fordeling af SA&G-omkostninger (baseret på omsætningen uanset varens geografiske destination) afspejlede virkeligheden. I undersøgelsesperioden kunne der ikke konstateres nogen differentiering med hensyn til salgsprocessen og de dermed forbundne omkostninger mellem markederne, selv om dele af denne proces blev foretaget af Hands' modervirksomhed i Korea.
- (70) For det tredje blev udbudsprocedurer for hjul af aluminium, også dem, som Hands deltog i, ikke opdelt efter marked, men efter kunde (f.eks. blev alle udbud vedrørende hjul af aluminium solgt til bilproducent X, uanset om de blev leveret i Unionen eller i Marokko, varetaget af bilproducent X's hovedsæde). Kommissionen konkluderede derfor, at det ud fra Hands' SA&G-omkostninger ikke var afgørende, om en transaktion var bestemt til at blive forbrugt i Marokko eller f.eks. i Frankrig. Hands' SA&G-omkostninger, der blev realiseret i forbindelse med alle virksomhedens transaktioner, udgjorde derfor en rimelig indikator for SA&G-omkostningerne i normal handel i Marokko.
- (71) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hands, at ikke alle SA&G-omkostninger blev fordelt på omsætningen, da f.eks. transportrelaterede omkostninger var baseret på de faktiske omkostninger pr. marked. Desuden og af samme grund var en henvisning til udbudsprocedurerne angiveligt uberettiget, da den ikke tog hensyn til de forskellige leverings- og transportbetingelser, som kan variere fra marked til marked. Endelig hævdede Hands, at salgsaktiviteten kan variere fra marked til marked. Hands hævdede derfor, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningen, da den valgte Hands' egne oplysninger som værende rimelige til at beregne Hands' normale værdi.
- (72) Det, der ikke blev nævnt i påstanden, er, at Hands' SA&G-omkostninger i forbindelse med alle virksomhedens transaktioner blev justeret for at tilnærme dem til de SA&G-omkostninger, som ville have været for gældende samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. Som forklaret i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, og som Hands hilste velkommen i sine efterfølgende bemærkninger, blev transportrelaterede omkostninger fratrukket både nettosalget og de samlede SA&G-omkostninger og blev derfor ikke taget i betragtning i SA&G-beregningerne. Transportrelaterede omkostninger var den eneste udgiftspost, som Hands i sine SA&G-omkostninger identificerede som specifik for geografiske markeder. For andre salgsrelaterede omkostninger kunne der ikke konstateres nogen nævneværdig forskel mellem markederne. Det forhold, at visse andre salgsrelaterede omkostninger ikke var direkte forbundet med udbudsprocedurerne, som fremhævet af Hands, betyder ikke, at disse omkostninger ikke blev påvirket af tilrettelæggelsen af udbudsprocedurerne og kunderelationerne. Som anført i ovenstående betragtninger fastslog Kommissionen, at visse omkostninger, såsom transportrelaterede omkostninger, var markedsrelaterede og fjernede disse omkostninger. Andre omkostninger var ikke markedsrelaterede på grund af det udbudsrevete marked, eller fordi de vedrørte (lønninger, finansielle eller andre) transaktioner, som i sagens natur og på grund af virksomhedens oprettelse ikke var differentieret efter geografiske markeder. Desuden fordelte virksomheden selv alle ikke-transportrelaterede omkostninger på omsætningen uden sondring mellem geografiske markeder.
- (73) Ud over at fremsætte påstande vedrørende Kommissionens forståelse af, hvordan virksomhedens SA&G-omkostninger blev indberettet, og som er behandlet ovenfor, underbyggede Hands ikke sin påstand om overtrædelse af grundforordningen yderligere i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Navnlig fremsatte Hands ingen bemærkninger til Kommissionens forklaring i betragtning 74, som behandler denne del af Hands' bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Hands forklarede heller ikke, hvorfor det tal for SA&G-omkostninger, som Kommissionen anvendte, og som ikke omfattede transportrelaterede omkostninger, var en urimelig indikator for, hvad dens SA&G-omkostninger ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. Endelig angav Hands, ud over at være uenig i Kommissionens tilgang, i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger ikke et mere rimeligt alternativ. Navnlig fremsatte hverken Hands eller nogen anden interesseret part bemærkninger til Kommissionens forklaring i betragtning 75 om, hvorfor de alternativer, der blev overvejet i forbindelse med undersøgelsen, ikke var mere rimelige end Hands' egne oplysninger. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

- (74) Ingen af de interesserede parter fremlagde overbevisende dokumentation for, hvorfor SA&G-omkostninger ved alt salg ikke var en rimelig indikator. Med hensyn til manglen på sammenligneligt salg i normal handel på hjemmemarkedet bemærkede Kommissionen, at selve formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c) (samt artikel 2.2.2, nr. iii), i WTO's antidumpingaftale er at tilnærme sig de SA&G-omkostninger, der kunne have gjort sig gældende, netop fordi der ikke er et sådant salg. I betragtning af den særlige situation med hensyn til den måde, hvorpå Hands solgte sine hjul af aluminium og fordelte sine SA&G-omkostninger, samt hvordan det marked, som Hands opererede på, fungerer, anvendte Kommissionen den rette indikator.
- (75) Ingen af de interesserede parter fremlagde et andet mere rimeligt alternativ. Alternativerne, IOCHPE MAXION S.A. i Brasilien eller Hands Corporation i Korea, var ikke bedre indikatorer for, hvad SA&G-omkostningerne ville have været for samme vare i normal handel på eksportlandets hjemmemarked. I modsætning til hvad der var tilfældet med Hands' SA&G-omkostninger ville SA&G-omkostninger fra Brasilien ligge langt fra samme vare (hovedsagelig vedrørende salg af andre varer end hjul af aluminium). Det er særlig vigtigt, når der er tale om en vare, der sælges på en meget særlig måde, som det er tilfældet i den foreliggende sag, at sådanne alternativer skal udelukkes. Hvad angår alternativet baseret på koreanske oplysninger, har Kommissionen allerede forklaret, at sådanne oplysninger måske ikke er et rimeligt alternativ i betragtning af forskellene mellem Marokko og Korea med hensyn til økonomisk udvikling, som kan have en indvirkning på virksomhedernes omkostninger og fortjeneste.
- (76) Endelig forekom henvisningen til den fortjenstmargen, der blev anvendt ved fastsættelsen af den beregnede normale værdi, som Dika havde foretaget, irrelevant. Fortjenstmargenen blev ikke baseret på Hands' salg, men snarere på den målfortjeneste, der var fastsat for EU-erhvervsgrenen og begrænset til den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer i samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (77) Hands fremsatte også en række påstande vedrørende fejl i beregningen af Hands' SA&G-omkostninger. Kommissionen accepterede en påstand vedrørende fradrag af salgsprovision fra Hands' SA&G-omkostninger og afviste de resterende påstande. Dumpingmargenen blev derfor genberegnet. Årsagerne til at afvise nogle af påstandene blev meddelt Hands i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Der blev ikke fremlagt nye oplysninger om disse påstande i Hands' indlæg efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (78) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Hands også til sine tidligere bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvori Hands hævdede, at Kommissionen ikke burde have anvendt en formel til at omregne SA&G-forholdet for omsætningen til et SA&G-forhold pr. omkostning ved solgte varer, men i stedet direkte havde beregnet SA&G-omkostningerne på grundlag af de virksomhedens faktiske verificerede omkostninger ved salg af varer. Dette var imidlertid baseret på en misforståelse, da Kommissionen ikke beregnede SA&G-omkostningerne på solgte varer, men på produktionsomkostningerne. Hands forklarede heller ikke, hvorfor det ikke var hensigtsmæssigt at anvende produktionsomkostningerne i modsætning til anvendelsen af omkostningerne ved solgte varer. Kommissionen afviste derfor denne påstand. De relevante beregninger blev fremlagt i den endelige fremlæggelse af oplysninger og præciseret i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. For det første identificerede Kommissionen på grundlag af Hands' faktiske omkostninger de samlede SA&G-omkostninger, som derefter blev udtrykt i procent af den samlede salgsværdi. Procentsatsen for SA&G-omkostninger blev derefter sammen med procentdelen af fortjenesten lagt til produktionsomkostningerne med henblik på at beregne den normale værdi.
- (79) EUWA anfægtede den metode, der blev anvendt til at beregne den normale værdi, da den deraf følgende antidumpingtold ikke ville afhjælpe den skadevoldende dumping, som EU-erhvervsgrenen led. I stedet hævdede EUWA, at EU-producenternes målfortjeneste, jf. betragtning 160 i forordningen om midlertidig told, burde anvendes i dumpingberegningerne, da dette ville føre til en mere rimelig normal værdi.
- (80) Kommissionen var uenig med EUWA i, at resultatet af beregningerne berettigede behovet for at anvende en højere fortjeneste til at beregne den normale værdi. Kommissionen besluttede imidlertid ikke længere at anvende de brasilianske oplysninger i sine beregninger som forklaret i betragtning 44 og 45, men i stedet anvende Hands' egne verificerede oplysninger til at beregne SA&G-omkostningerne i Marokko. På den anden side kunne der ikke fastsættes en rimelig fortjeneste for Hands på grundlag af de efterprøvede oplysninger, da virksomhedens salg ikke var rentabelt i undersøgelsesperioden. Kommissionen besluttede i stedet at anvende den basisfortjeneste, der var fastsat for EU-erhvervsgrenen under normale konkurrencevilkår som et rimeligt alternativ af de årsager, der er anført nedenfor.

- (81) Både EU-producenter og marokkanske producenter af hjul af aluminium sælger til de samme kunder på et homogent marked, hvor de konkurrerer i de samme udbud og har fabrikker med en lignende struktur og navnlig lignende omkostninger. Det bør derfor forventes, at de opnår en sammenlignelig fortjeneste under sammenlignelige omstændigheder. Ved beregningen af den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), anvendte Kommissionen således basisfortjenesten på 7,9 % som fastsat i betragtning 158 i forordningen om midlertidig told, for hvilken den anvendte et loft over fortjenesten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (82) I den forbindelse hævdede EUWA, at grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), giver Kommissionen mulighed for at undlade at anvende loftet i betragtning af sagens særlige omstændigheder. Ifølge EUWA anvendte Kommissionen ikke en vare i samme generelle kategori som hjul af aluminium ved anvendelsen af loftet. Den varekategori, som Kommissionen anvendte, er bestemt til at blive viderebehandlet af virksomheder i efterfølgende produktionsled, hvilket ses af det faktum, at hjul af aluminium og de varer, som anvendes af Kommissionen, er klassificeret i statistiknomenklaturen under forskellige kapitler. Ifølge EUWA kunne de derfor ikke anses for at falde ind under den samme generelle varekategori. EUWA hævdede faktisk, at der overhovedet ikke er noget salg i Marokko af varer i samme generelle kategori som hjul af aluminium.
- (83) EUWA fremførte derefter, at der ikke er nogen forpligtelse for Kommissionen til at anvende loftet i en situation, hvor der ikke er noget salg af varer af samme generelle kategori på hjemmemarkedet i oprindelseslandet. Parten gjorde endvidere gældende, at anvendelsen af loftet blot har til formål at undgå, at der anvendes for høje fortjenstniveauer i beregningen af den normale værdi. EUWA anførte, at en fortjeneste på 8,3 % (den ikke-skadevoldende målfortjeneste, der blev fastsat i forordningen om midlertidig told) efter EUWA's opfattelse ikke ville være for høj, mens en fortjeneste, der var begrænset til 4,16 %, som anvendt af Kommissionen, var utilstrækkelig.
- (84) Kommissionen afviste denne påstand, da anvendelsen af loftet er påkrævet i henhold til grundforordningen og også understøttes af flere panelrapporter fra WTO's tvistbilægelsesorgan ⁽¹⁵⁾. I modsætning til, hvad EUWA har gjort gældende, har Kommissionen således ingen skønsmæssig til at beslutte ikke at anvende loftet.
- (85) I overensstemmelse med forpligtelsen til at anvende et loft over fortjenesten har Kommissionen imidlertid et vidt skøn ved fastsættelsen af dette loft. EUWA fremsatte bemærkninger til hensigtsmæssigheden af den generelle kategori, som Kommissionen anvendte i forordningen om midlertidig told, men foreslog ikke et alternativ eller endda et mere passende alternativ. Den omstændighed, at loftet for fortjeneste efter EU-erhvervsgrænsens opfattelse ikke er tilstrækkeligt højt, betyder ikke, at selve loftet ikke er rimeligt, hensigtsmæssigt eller korrekt. I mangel af mere egnede alternativer fra parternes side fastholdt Kommissionen derfor loftet for fortjeneste på 4,16 % som fastsat i betragtning 64 i forordningen om midlertidig told.
- (86) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog EUWA sin påstand om, at der blev anvendt et for lavt fortjenstniveau (loftet for fortjeneste) ved beregningen af den normale værdi. Da EUWA imidlertid ikke fremlagde nye oplysninger eller foreslog nogen alternativ metode til at fastsætte loftet over fortjeneste, afviste Kommissionen denne påstand.

3.3. Eksportpris

- (87) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 66-68 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat bemærkninger til denne metode, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.4. Sammenligning

- (88) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ingen interesserede parter bemærkninger til den metode, der blev anvendt til at sammenligne eksportprisen med den beregnede normale værdi. Kommissionen bekræftede derfor betragtning 69-70 i forordningen om midlertidig told.

⁽¹⁵⁾ WTO, panelets rapport, WT/DS480/R af 25. januar 2018, punkt 7.51, og WT/DS405/R af 28. oktober 2011, punkt 7.300.

3.4.1. Dumpingmargen

- (89) Kommissionen reviderede dumpingmargenerne som følge af påstande fra interesserede parter som beskrevet i betragtning 57-59 og 77. Ud over disse påstande anfægtede både Dika og EUWA Kommissionens metode til fastsættelse af resttolden.
- (90) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika, at resttolden var fastsat for højt. Ved at anvende de højeste dumpingmargener som foreliggende faktiske oplysninger straffede Kommissionen Dika for manglende samarbejdsvilje. Ifølge Dika er dette forbudt i henhold til grundforordningens artikel 18 og de tilsvarende WTO-bestemmelser.
- (91) Panelet anførte dog i en anden WTO-tvist (Canada — Welded Pipe), at »der kan være en fin grænse mellem på den ene side at tilskynde til samarbejde og forhindre omgåelse og på den anden side at straffe ikke samarbejdsvillige eksportører«⁽¹⁶⁾. I den forbindelse kan man ikke »gå videre, end hvad der var hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå målene om at tilskynde til samarbejde og forhindre omgåelse«⁽¹⁷⁾. Efter Kommissionens opfattelse er dette netop formålet med den metode, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told. I betragtning 73 i nævnte forordning forklares det, at Kommissionen anvendte den højeste dumpingmargen, der blev konstateret for varetyper, som blev solgt i repræsentative mængder af Hands, og som udgør ca. 50 % af Hands' samlede eksport til Unionen.
- (92) Ved udvælgelsen af varetyper, der tegner sig for 50 % af Hands' eksport til Unionen, anvendte Kommissionen en rimelig metode baseret på en vurdering af alle tilgængelige oplysninger. Dette er også i overensstemmelse med tidligere undersøgelser, og hvad Retten fastslog i sin dom vedrørende hjul af stål fra Kina: »selv om sagsøgerne har betegnet restdumpingmargenen som »straffende«, er det ubestridt, at denne margen ikke blev fastsat af Kommissionen på en vilkårlig eller straffende måde, men efter at den havde konstateret, at stikprøveudtagningen var mislykket og korrekt havde anvendt grundforordningens artikel 18 på sagsøgerne. Denne restmargen blev fastsat på grundlag af en ikke ubetydelig del af den eneste eksporterende producents eksport, således at anvendelsen af en sådan klassificering med hensyn til den margen, selv om den er høj, ikke er berettiget.«⁽¹⁸⁾. En repræsentativitet på 50 % af eksportmængderne, som beskrevet i betragtning 57, svarer til eller er højere end den, der er anvendt i andre antidumpingundersøgelser⁽¹⁹⁾.
- (93) Kommissionen havde beregnet resttolden på grundlag af en fastlagt metode, som anvendte verificerede data i overensstemmelse med tidligere undersøgelser, jf. betragtning 58. Desuden var de oplysninger, der blev anvendt til at fastsætte resttolden, repræsentative i betragtning af oplysningerne om de varetyper, der blev importeret fra de marokkanske virksomheder. Den omstændighed, at resultatet er lavere end det, som EUWA ville have ønsket, eller den told, der er fastsat på importen fra Kina, gør ikke denne metode ugyldig.
- (94) Kommissionen afviste derfor både Dikas påstand om, at resttolden var straffende og for høj, og EUWA's påstand om, at resttolden var for lav og en bonus for manglende samarbejdsvilje.
- (95) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika sin påstand om, at metoden til fastsættelse af resttolden var straffende, og at Kommissionen ikke forklarede, hvordan den fastslog, at den anvendte metode var hensigtsmæssig, eller anvendte de bedste oplysninger til fastsættelse af toldsatsen for Dika. Dika hævdede endvidere, at denne metode blevet fundet ulovlig ved et WTO-panel i *China — GOES*, hvor det blev anført, at »det ikke er meningen, at brugen af de foreliggende faktiske oplysninger skal føre til uforholdsmæssigt store dumpingmargener for at opfordre interesserede parter til at samarbejde.« Den marokkanske regering fremsatte lignende påstande.

⁽¹⁶⁾ WTO, panelets rapport, WT/DS482/R af 25. januar 2016, punkt 7.143.

⁽¹⁷⁾ Ibid.

⁽¹⁸⁾ Sag T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd og Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd mod Europa-Kommissionen, [2022] ECLI:EU:T:2022:417, præmis 134.

⁽¹⁹⁾ F.eks. en resttold på 29 % som fastsat i betragtning 186 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1693 af 9. oktober 2019 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af hjul af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 259 af 10.10.2019, s. 15) eller 50 % i betragtning 290 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239 af 15. december 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølleårne af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 450 af 16.12.2021, s. 59).

- (96) Den resttold, der blev fastsat i den foreliggende sag, førte imidlertid ikke til »uforholdsmæssigt store dumpingmargener«. Den metode, der blev anvendt til at fastsætte resttolden, blev anset for rimelig, da den var baseret på dumpingmargenerne for varetyper, der tegnede sig for 50 % af Hands' eksport og derfor var meget repræsentative. Desuden tegnede disse varetyper sig for næsten 25 % af Dikas eksport. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (97) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika også, at der burde beregnes individuelle dumping- og skadesmargener for virksomheden, da det fremgår af grundforordningens artikel 9, stk. 5, og artikel 6.10 i WTO's antidumpingaftale, at sådanne individuelle margener bør beregnes for hver leverandør uanset graden af samarbejde.
- (98) Selv om det ikke var muligt at beregne individuelle margener på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, jf. betragtning 26-48, er Dika en marokkansk producent, som Kommissionen har kendskab til, og som vil blive pålagt en virksomhedsspecifik antidumpingtold svarende til resttolden. Kommissionen accepterede derfor påstanden, for så vidt som den besluttede at fastsætte en individuel toldsats for Dika ved individuelt at identificere virksomheden og dens toldsats i de relevante dele af denne forordning.
- (99) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Dika også sin anmodning om at modtage beregninger af dumping- og skadesmargenen samt beregninger af prisunderbud og pristryk for Dika. I mangel af en sådan fremlæggelse af oplysninger hævdede Dika, at virksomheden var forhindret i at afgive et pristilsagn og ikke havde mulighed for at fremsætte relevante bemærkninger til Kommissionens konklusioner.
- (100) Af de samme årsager som anført i betragtning 46 og 48 og som også forklaret for Dika efter sådanne anmodninger om fremlæggelse af oplysninger efter både den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger var en specifik fremlæggelse af oplysninger til Dika imidlertid ikke mulig. Da der ikke blev beregnet nogen individuel dumpingmargen eller skadesmargen for Dika, blev der ikke fremlagt nogen beregning. Desuden blev beregningerne til fastsættelse af resttolden (for Dika) baseret på de efterprøvede oplysninger fra Hands, som af fortrolighedshensyn ikke kunne videregives til Dika. Forordningen om midlertidig told, oplysningerne til Dika efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger ⁽²⁰⁾, dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger og den nuværende forordning indeholdt alle de kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for Kommissionens forslag og afgørelse om at indføre midlertidige og endelige foranstaltninger på hjul af aluminium fra Marokko på, samt den metode, der blev anvendt til at beregne resttolden for Dika. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (101) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
HANDS 8 S.A.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Alle andre virksomheder	17,54 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (102) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 75 og 76 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

⁽²⁰⁾ Dika anmodede om og modtog (pr. e-mail den 22. juli 2022) oplysninger om de rimelige SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, loftet for fortjeneste, overholdelsesomkostninger, IFI (investeringer, FoU og innovation) samt oplysninger fra Eurostat på Taric-niveau.

4.2. EU-forbruget

- (103) ACEA hævdede, at det anvendte omregningsforhold, som beskrevet i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told til fastsættelse af EU-forbruget, var ukorrekt fastsat for Marokko på grundlag af oplysninger fra Hands og Bruger A vedrørende importen fra Marokko. Bruger A var en af de to brugere, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvis anmodning om anonymitet blev accepteret af Kommissionen. Omregningssatsen bør ifølge ACEA være 13,5 kg pr. enhed. For Tyrkiet beregnede ACEA, at omregningsforholdet skulle være på 9,3 kg pr. hjul. Denne beregning var baseret på oplysninger fra et ACEA-medlem, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen («den ikke-samarbejdsvillige bruger»), og som aldrig indsendte en spørgeskemabesvarelse.
- (104) Ved fastsættelsen af omregningsforholdet anvendte Kommissionen spørgeskemabesvarelserne fra Hands, Dika og de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Den vejede gennemsnitlige vægt pr. hjul for marokkanske hjul blev således fastsat på baggrund af oplysninger fra de to producenter, dvs. Hands og Dika. Det fastsatte omregningsforhold var på 11,3 kg pr. hjul. Kommissionen bemærkede endvidere, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for det omregningsforhold, som Hands angiveligt havde fremlagt for den. Under alle omstændigheder svarede dette forhold ikke til oplysningerne fra Hands i den verificerede spørgeskemabesvarelse. Påstanden blev derfor afvist.
- (105) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at omregningsforholdet ikke burde omfatte Dikas data, da virksomhedens eksportsalgsoplysninger blev afvist i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (106) Kommissionen udelukkede oplysningerne fra Dika med henblik på fastsættelsen af omregningsforholdet. Resultatet var, at værdien på 11,3 kg pr. hjul forblev uændret. Dette forklares ved den relativt lave vægt af Dikas tal i det samlede datasæt, som ikke kun omfattede Hands, men også de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Dika tegnede sig kun for [10 %-15 %] af det samlede antal hjul, der blev taget i betragtning. Det omregningsforhold, der blev beregnet i den foreløbige fase, blev derfor bekræftet.
- (107) Med hensyn til Tyrkiet bemærkede Kommissionen, at det af ACEA beregnede omregningsforhold er baseret på en samlet vægt på 1 680 ton, hvilket kun udgjorde ca. 1,7 % af den samlede import fra Tyrkiet (ca. 94 000 ton i undersøgelsesperioden). Kommissionen fandt derfor ikke, at denne beregning var tilstrækkelig nøjagtig.
- (108) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste ACEA til et bevis, der blev indsamlet på stedet fra bruger B, og fremlagde også yderligere oplysninger fra bruger B, der støttede ACEA's påstand. Bruger B var en af de to brugere, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvis anmodning om anonymitet blev accepteret af Kommissionen. ACEA anslog på grundlag af oplysninger fra bruger B og oplysninger fra den ikke-samarbejdsvillige bruger, at vægten pr. hjul, som Kommissionen anvender som omregningsforhold, bør være på mindre end 11,3 kg.
- (109) Kommissionen undersøgte de indsendte oplysninger fra bruger B. Bruger B fremlagde en liste over [30-45] varettyper, hvor den samlede mængde og vægt pr. varetype blev nævnt. Kommissionen bemærkede, at der kun blev fremlagt et støttedokument for én varetype med angivelse af dens vægt. Med hensyn til de supplerende oplysninger fra ACEA vedrørende bruger B var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere dem på grund af den sene fremlæggelse heraf. For så vidt angår oplysningerne fra den ikke-samarbejdsvillige bruger, som bestod af et sammenfattende regneark, var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere dem på grund af denne brugers generelle mangel på samarbejdsvilje og de kunne derfor ikke tages i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse. Under alle omstændigheder var det reviderede samlede omregningsforhold, som ACEA havde beregnet, baseret på en samlet vægt på ca. 3 900 ton, hvilket kun udgjorde ca. 4 % af den samlede import fra Tyrkiet.
- (110) Kommissionen fandt derfor, at de forskellige mængder, som ACEA anvendte både før og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger til at fastsætte omregningsforholdet, ikke kunne anses for at være repræsentative for den samlede import. Desuden går markedstendensen som nævnt i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told i retning af større hjuldiameter, hvilket resulterer i en stigning i vægten pr. hjul. Denne tendens blev bekræftet af det omregningsforhold, der er beregnet på grundlag af spørgeskemabesvarelserne. Påstanden blev derfor afvist.
- (111) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 77-80 og 137 i forordningen om midlertidig told.

4.3. Import fra det pågældende land

4.3.1. Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud

- (112) Som angivet i betragtning 110 blev påstanden vedrørende mængden afvist, og importpriserne blev derfor bekræftet.
- (113) Da der ikke er fremsat andre påstande vedrørende de samlede importværdier, bekræftes betragtning 81-86 i den midlertidige forordning derfor.
- (114) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA, at Kommissionen så bort fra konkurrencevilkårene på EU-markedet for hjul af aluminium ved at ignorere det forhold, at OEM-hjul fremstilles på bestilling, og ved at fokusere på det faktiske salg foretaget af EU-producenter og marokkanske producenter af hjul af aluminium i undersøgelsesperioden i stedet for at analysere priskonkurrence og tab af salg, der fandt sted i udbud. I en tidligere undersøgelse ⁽²¹⁾ vedrørende importen af hjul af aluminium anvendte Kommissionen derimod den fremgangsmåde, som ACEA havde anmodet om. ACEA hævdede derfor, at alle prisanalyser, herunder underbud og målprisunderbud, burde foretages på udbudsniveau.
- (115) Kommissionen behandlede et lignende argument i betragtning 192 med hensyn til målprisunderbudsregningerne. Udvælgelsen af individuelle udbud kunne ikke erstatte den analyse, som Kommissionen havde foretaget, da denne analyse var baseret på fuldstændige og behørigt kontrollerede faktiske salgsdata, dvs. oversigter over salgstransaktioner og prissammenligning pr. varetype, som blev indsendt af de stikprøvedtagne EU-producenter og eksporterende producenter. Disse oversigter indeholdt faktiske værdier for den mængde, som blev solgt og faktureret i undersøgelsesperioden, og som, jf. betragtning 136, i sidste ende ofte afviger fra dem, der er fastsat i udbudsbetingelserne. I modsætning til sidstnævnte tager de faktiske salgsdata hensyn til rabatter og nedslag, eventuelt udskudte, som faktisk blev udstedt og vedrørte undersøgelsesperioden. En udbudsbaseret analyse ville derfor ikke give et nøjagtigt billede af konkurrencevilkårene på markedet for hjul af aluminium. Desuden bestred ACEA ikke, at hjul af aluminium fremstillet i Marokko har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som de hjul af aluminium, der fremstilles af EU-erhvervsgrenen. I modsætning til en udbudsbaseret analyse afspejlede sammenligningen pr. varetype således korrekt konkurrencen i priser og mængder mellem importen fra Marokko og EU-erhvervsgrenens salg med henblik på at fastsætte prisunderbud og målprisunderbud. Som anført i sine bemærkninger forklarede ACEA, at udbudskontrakterne afspejler og indeholder det omtrentlige antal hjul, der skal leveres, mens det nøjagtige antal typisk aftales inden for få uger før leveringen, og at en given bilmodels succes afhænger af forbrugerne og dermed produktionsmængden af hjul af aluminium. Inden for hver bilmodel kan der tilbydes flere typer hjul af aluminium, og bilfabrikanterne kan ikke forudsige det samlede salg af hver type i hele den pågældende bilmodels produktionslevetid. Selv om Kommissionen skulle tage hensyn til prisvirkningerne på udbudsniveau, bemærkede den, at de modtagne oplysninger om tilbuddene var ufuldstændige, da de kun stammede fra to samarbejdsvillige brugere og ikke fuldt ud kunne krydstjekkes med oplysninger fra EU-erhvervsgrenen. Desuden samarbejdede en af de største brugere ikke i forbindelse med undersøgelsen, og de delvise oplysninger, der blev modtaget fra ACEA på brugerens vegne, kunne ikke verificeres. Påstanden blev derfor afvist.
- (116) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at hjul af aluminium med de samme specifikationer ikke er substituerbare, da hvert hjul af aluminium er bygget til en bestemt bilmodel efter en bilfabrikants ordre. Køberen definerer design, egenskaber og færdiggørelse. Hvert hjul er unikt for den bilfabrikant, der har bestilt det: der er ingen substituerbarhed mellem hjul af aluminium til forskellige bilfabrikanter.
- (117) Kommissionen fandt, at alle hjul af aluminium fra enten EU-erhvervsgrenen, Marokko eller andre tredjelande har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Som konstateret i forbindelse med undersøgelsen og præciseret af ACEA efter den endelige fremlæggelse af oplysninger kan alle certificerede producenter til visse bilfabrikanter konkurrere og levere nøjagtig den samme type hjul til bilfabrikanterne. F.eks. fremgik det af et dokument fra ACEA, at flere certificerede producenter i Unionen, Marokko, Tyrkiet og andre tredjelande konkurrerede om den samme type hjul af aluminium. Om nødvendigt kan forskellige typer hjul monteres på en bestemt bilmodel og ikke kun de hjul af aluminium, der er fastsat i tilbuddene. Påstanden blev derfor afvist.

⁽²¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 404/2010 af 10. maj 2010 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse aluminiumshjul med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 117 af 11.5.2010, s. 64), betragtning 175-179.

- (118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at der ikke er nogen substituerbarhed mellem forskellige typer hjul, da genstanden for undersøgelsen er OEM-hjul, og at OEM pr. definition henviser til et hjul, der fremstilles af en producent til et bestemt bilmærke og er forsynet med dennes varemærke, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder. Hjul af aluminium er en integreret del af bilens generelle aspekt og design og skal være konsistent mellem hver enkelt bil i en bestemt model.
- (119) ACEA hævdede også, at Kommissionen ikke havde bevis for, at forskellige typer hjul kan monteres på en bestemt bilmodel og ikke kun de hjul af aluminium, der er fastsat i tilbuddene. Hjul af aluminium er en integreret del af bilens generelle aspekt og design og skal være konsistent mellem hver enkelt bil i en bestemt model. Forbrugerne vil typisk miste deres garanti, hvis de erstatter hjul af aluminium med ikke-OEM-dele. ACEA underbyggede sin påstand om garanti på grundlag af to dokumenter udstedt af to bilfabrikanter.
- (120) Kommissionen fandt, at ACEA ikke anførte eller fremlagde yderligere dokumentation for, at alle hjul af aluminium fra enten EU-erhvervsgrenen, Marokko eller andre tredjelande ikke har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Kommissionen fandt også, at selv om der kan være visse tekniske begrænsninger, som ikke gør det muligt at montere alle typer hjul på alle typer bilmodeller, er der en vis grad af substituerbarhed mellem hjul af aluminium, der anvendes til forskellige bilmodeller. En bilfabrikant kan f. eks. beslutte at modernisere en bilmodel ved at arbejde på en bils eksterne dele, hvilket kan omfatte designmodellen for hjul af aluminium. De fleste af bilplatformens tekniske specifikationer er dog stadig de samme. Hvis det er nødvendigt, kan en bilfabrikant således montere hjul af aluminium af en ældre model på denne bil. Producenter af hjul af aluminium skal derfor opbevare den gamle form flere år efter afslutningen af produktionen i deres anlæg. Dette blev bekræftet af de stikprøveudtagne EU-producenter, som fik tildelt udbuddet for at levere hjul af aluminium til en bestemt bilmodel og efterfølgende til den moderniserede bilmodel.
- (121) Med hensyn til påstanden om garanti bemærkede Kommissionen først, at en af de afgivne ansvarsfraskrivelser ikke indeholdt krav om, hvilke typer hjul der skulle anvendes. For det andet vedrørte de fremlagte beviser kun garantiperioden, ikke hele bilens levetid. For det tredje pegede den omstændighed, at der også er en kanal for eftermarkedssalg af hjul af aluminium, på, at kravet om anvendelse af OEM-dele til reparationer ikke blev anvendt konstant efter udløbet af garantiperioden og var teknisk og juridisk tilladt. Endelig vedrørte det ene af de to dokumenter, som ACEA fremlagde, det amerikanske marked, mens det for det andet var uklart, hvorvidt det vedrørte EU-markedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (122) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at varetypespecifikationerne (det såkaldte »varekontrolnummer« eller »PCN«) ikke tog højde for alle egenskaber ved et specifikt projekt med hjul af aluminium og alle finansielle aspekter af et bestemt udbud. Som følge heraf sikrede varekontrolnummeret ikke sammenlignelighed mellem hjul, der sammenlignes, og underminerede dermed nøjagtigheden af den respektive mængde- og prisanalyse.
- (123) Kommissionen fandt, at definitionen af varekontrolnummeret afspejlede de vigtigste egenskaber ved hjul af aluminium: produktionsprocessen (standardstøbte hjul uden flydeformning eller flydeformede hjul eller smedede hjul eller hjul i to eller tre dele), diameteren og vægten, om de er varmebehandlede eller ej, efterbehandlingstypen, med eller uden indsatser, og om det er monteret med dæk eller ej. Ingen af de samarbejdsvillige parter fremsatte bemærkninger til definitionen af varekontrolnummer under proceduren. ACEA forklarede ikke, hvilke yderligere egenskaber der burde medtages. Som anført i betragtning 115 konkluderede Kommissionen desuden, at udbuddene ikke indeholdt de nødvendige oplysninger til at fastslå dumpingimportens pris- og mængdemæssige virkninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (124) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at der ikke er nogen støtte i det ikkefortrolige dossier eller i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger vedrørende det konstaterede betydelige prisunderbud og pristryk. Kommissionen bemærkede, at betragtning 90 og 91 i forordningen om midlertidig told indeholdt Kommissionens analyser og kvantificering af prisunderbuddet samt dens konklusioner vedrørende pristryk. Desuden blev der fremlagt en detaljeret beregning af prisunderbuddet for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som kunne fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af denne beregning. Kommissionen afviste derfor påstanden.

- (125) Da der ikke blev fremsat andre påstande vedrørende prisunderbuddet eller indvirkningen på priserne, blev betragtning 87-91 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (126) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 92-96 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (127) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 97-99 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (128) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 100-102 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (129) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 103 og 104 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.4. Vækst

- (130) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 105-107 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (131) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 108-110 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (132) Med hensyn til betragtning 113 i forordningen om midlertidig told hævdede ACEA, at priserne bestemt spiller en rolle, men at andre overvejelser er lige så vigtige ved udvælgelsen af en leverandør af hjul af aluminium. ACEA hævdede endvidere, at det er en grundlæggende fejl at hævde, at EU-producenterne er nødt til at tilpasse sig de marokkanske producenteres priser under udbudsproceduren.

- (133) Kommissionen bemærkede, at der er en ubalance i forhandlingsstyrken mellem bilfabrikanterne og producenterne af hjul af aluminium. Antallet af bilfabrikanter er begrænset, og det faldt yderligere i januar 2021 med oprettelsen af Stellantis-gruppen. Bilfabrikanternes forhandlingsposition fremgår af de betingelser, der er anført i tilbuddene, og som er til deres fordel. F.eks. garanterer bilfabrikanterne ikke de mængder, der skal leveres og dermed produceres af producenterne af hjul af aluminium, og giver ikke mulighed for at opjustere salgsprisen (bortset fra de indekserede aluminiumsomkostninger) i projektets løbetid. Disse forhold har en negativ indvirkning på producenterne af hjul af aluminium, da de ikke er i stand til at optimere produktionsanlæggenes arbejdsbyrde og dermed opnå optimale stordriftsfordele for at maksimere deres rentabilitet. Bilfabrikanternes gunstige stilling forstærkes af den overkapacitet, der er konstateret på markedet for hjul af aluminium, jf. betragtning 122, som følge af de marokkanske producenteres etablering.

- (134) Desuden modtog Kommissionen i løbet af undersøgelsen oplysninger fra bilfabrikanterne om, at prisen spillede en central rolle. Bruger B forklarede, at hovedkriteriet stadig er prisen, og at der efter modtagelse af tilbuddene foregår en forhandlingsproces, der primært fokuserer på priser, hvor producenterne kan forbedre deres tilbud. EUWA forklarede, at der foregår prisforhandlinger under udbudsproceduren for at få foretaget prisjusteringer, som kan gå i begge retninger. På samme måde forklarede bruger A, at andre faktorer såsom kvalitet, forskning og udvikling samt forsyningsevne er meget ens blandt leverandører af hjul af aluminium, og at prisen derfor er det vigtigste kriterium for at afgøre valget af leverandør af hjul af aluminium. Under en høring med ACEA bekræftede den ikke-samarbejdsvillige bruger desuden i sin præsentation, at der er flere forhandlingsrunder med leverandører, hvor deres tekniske kapacitet, kvalitetsvurdering, logistik, produktionskapacitet osv. kontrolleres, men vigtigst af alt skal producenterne fremlægge deres mest konkurrencedygtige tilbud med hensyn til pris. Som fastslået i betragtning 90 og 91 i forordningen om midlertidig told kunne EU-erhvervsgrenen desuden ikke hæve sine priser på trods af stigningen i dens omkostninger i forbindelse med et betydeligt prisunderbud og pristryk, hvilket viste, at de marokkanske eksporterende producenter udøvede et pristryk på EU-producenterne i undersøgelsesperioden. Påstanden blev derfor afvist.
- (135) ACEA hævdede, at det i forordningen om midlertidig told fejlagtigt antydes, at kontrakterne genforhandles hvert år, og at EU-producenterne af hjul af aluminium på en eller anden måde kan hæve deres priser for at afspejle stigningen i råmaterialepriserne. ACEA forklarede, at prisfastsættelsesmekanismen i købskontrakterne for hjul af aluminium var baseret på en formel, hvor kun udviklingen i omkostningerne ved ingots af aluminium var et variabelt element. Salgsfakturaerne afspejlede således ikke markedsvilkårene, men snarere kontraktvilkårene.
- (136) Kommissionen bekræftede, at kontrakterne normalt ikke gav mulighed for at hæve priserne i løbet af et projekts levetid for at dække omkostningerne, undtagen omkostningerne ved ingots af aluminium, og forbedre leverandørens rentabilitet. I betragtning 113 i forordningen om midlertidig told hævdede Kommissionen ikke, at producenterne af hjul af aluminium havde mulighed for at hæve deres salgspriser i løbet af et projekts levetid, men forklarede snarere, at producenterne af hjul af aluminium ikke kunne hæve deres priser, når de forhandlede nye udbud i undersøgelsesperioden. Desuden indsamlede Kommissionen beviser fra brugerne og EU-producenterne, der viste, at bilfabrikanterne forhandlede sig frem til forskellige former for rabatter og nedslag i løbet af et projekts levetid, såsom rabatter beregnet på grundlag af den årlige samlede omsætning osv. Det er derfor ikke korrekt at hævde, at priserne er fastsat (med undtagelse af indeksreguleringen af aluminium) for et projekts samlede levetid. Priserne kan snarere variere på grund af aluminiumsindekseringen, men kan ikke forhøjes yderligere for at tage hensyn til andre omkostninger såsom arbejdskraft, energi, råmaterialer eller generalomkostninger. Desuden kan de faktiske salgspriser falde yderligere i løbet af projektets løbetid på grund af de forskellige rabatter og nedslag, der blev anvendt. For en bruger blev det konstateret, at de rabatter eller nedslag, der blev opnået hos en producent af hjul af aluminium, var betydelige. Priserne fastsættes således ikke kun på grundlag af den oprindelige kontrakt. Påstanden blev derfor afvist.
- (137) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at priserne kun blev fastsat på grundlag af den oprindelige kontrakt, da produktivitetsrabatter var fastsat i kontrakten, og der ikke blev ydet produktivitetsrabatter uden for kontraktbestemmelserne. ACEA hævdede endvidere, at Kommissionen ikke havde positive beviser i sagen, som viste, at priserne ikke kun var fastsat i den oprindelige kontrakt. Endelig hævdede ACEA, at den dokumentation, der blev indsamlet fra brugerne, ikke understøttede denne konklusion, og at navnlig dokumentationen i betragtningen ovenfor var en anekdotisk kreditnota udstedt af en tredjelandslieferandør for hjul med oprindelse i et tredjeland.
- (138) For det første bemærkede Kommissionen, at ingen af de stikprøveudtagne EU-producenter eller de samarbejdsvillige brugere fremsatte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger og derfor ikke satte spørgsmålstegn ved den vurdering, der er beskrevet i betragtning 136, som var baseret på verificerede beviser indsamlet fra dem.
- (139) For det andet bemærkede Kommissionen på grundlag af ACEA's bemærkninger og dokumenter, at ACEA i sine bemærkninger henviste til den fortrolige udgave af besøgsrapporterne fra de samarbejdsvillige brugere, der var medlem af ACEA, og således til den dokumentation, der blev indsamlet under kontrolbesøg hos disse brugere. Dette fremgik klart af ACEA's forskellige henvisninger til de pågældende brugeres fortrolige rapporter fra kontrolbesøgene. Kommissionen henviste navnlig til regnskabsbøger fra bruger B's system, hvor der kunne findes en oversigt over forskellige former for nedslag/rabatter. Under kontrolbesøget forklarede bruger B, at prisnedsættelser anvendes direkte på salgsprisen. Alle andre former for nedslag/rabatter, der er bogført i regnskabet, bør derfor betragtes som yderligere nedslag/rabatter.

- (140) Desuden indsamlede Kommissionen beviser fra de stikprøveudtagne EU-producenter, der viste, at brugerne anmodede om forskellige typer nedslag/rabatter, såsom årlige besparelser osv. Kommissionen fandt, at der ikke kunne fremlægges mere detaljerede oplysninger, da de oplysninger, der blev indhentet fra både brugerne og EU-erhvervsgruppen, vedrørte specifikke individuelle transaktioner, som udgør oplysninger, der ikke kan sammenfattes, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Påstanden blev derfor afvist.
- (141) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at der blev fremlagt tilstrækkelige beviser for, at leverandørerne af hjul af aluminium tildeles deres forsyningsmængder i udbud, og at der ikke tildeles nogen leveringsmængder uden for udbuddene. Under alle omstændigheder er der ifølge parten ingen dokumentation i sagsakterne — og der findes ikke sådan dokumentation — for, at de mængder, der er tildelt EU-producenten, vil blive omfordelt til en marokkansk leverandør efter tildelingen af et udbud og under gennemførelsen af en kontrakt, der er indgået som følge af et sådant udbud. ACEA hævdede, at der under kontrolbesøget hos en samarbejdsvillig bruger blev fremlagt dokumentation for, at den mængde leverancer, der var aftalt i den kontrakt, der blev underskrevet efter indgåelsen af et udbud, generelt var en god indikator for den faktiske leveringsmængde fremover.
- (142) Kommissionen fandt, at ACEA bekræftede konklusionerne i betragtning 157 om, at disse producenter ikke har nogen garanti med hensyn til den mængde, der i sidste ende vil blive tildelt dem. Som anført af ACEA i dens bemærkninger og baseret på verifikationsrapporten for bruger A »angiver leverandørerne en mængde: mængderne er ikke sikret, men leverandørerne har en idé om de mængder, de tilbyder. Hvis mængderne efter projektets afslutning (flere år) er betydeligt lavere end forventet, kan leverandørerne få kompensation for det ikke-afskrevne udstyr«. Den angivne mængde var anført, men den typiske kontrakt angav ikke den nøjagtige leveringsdato og den planlagte salgsmængde. Som anført af ACEA i dens bemærkninger: »det nøjagtige antal hjul, der skal leveres, aftales typisk inden for 4-8 uger før leveringen til samlebandet«. Påstanden blev derfor afvist.
- (143) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at en mere almindelig praksis som anerkendt af EUWA er at tildele et udbud om et bestemt projekt om hjul af aluminium til én leverandør frem for to eller flere leverandører. På grundlag af de udbud, der blev gennemført af tre ACEA-medlemmer i undersøgelsesperioden (den ikke-samarbejdsvillige bruger og de to samarbejdsvillige brugere), var de udbud, der blev tildelt to leverandører samtidigt, begrænsede. De fleste udbud blev kun tildelt én leverandør, og leverandøren vil således opnå den omtrentlige mængde, der er angivet i udbuddet. Når et udbud tildeles én leverandør, er det ikke muligt at omfordele leverancerne til en anden leverandør.
- (144) Kommissionen gennemgik i den forbindelse ACEA's sammenfattende regneark. For det første vedrørte opregningen af de afgivne tilbud kun de udbud, der var indgået i undersøgelsesperioden, og disse udbud vedrørte således ikke faktiske leverancer i undersøgelsesperioden, da den anslåede startdato for leveringen inden for rammerne af de pågældende udbud var fastsat til tiden efter undersøgelsesperioden. For det andet bemærkede Kommissionen, at de fleste af de anførte udbud blev indberettet af den ikke-samarbejdsvillige bruger (ca. 85 %). På grund af brugerens manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere rigtigheden af de anførte udbud, og om de omfattede alle udbud og kunne dække denne bilproducent's årlige behov. Uanset denne konklusion analyserede Kommissionen ikke desto mindre de fremlagte oplysninger.
- (145) Oversigten over udbud fra den ikke-samarbejdsvillige bruger viste, at de fleste af disse udbud kun blev tildelt én leverandør. Den angivne vejede gennemsnitlige mængde var dog forholdsvis lav, ca. 50 000 hjul pr. udbud i hele et projekts levetid, hvilket forklarede, at kun én leverandør blev tildelt de pågældende udbud. Ikke desto mindre bemærkede Kommissionen, at et projekt blev tildelt to leverandører »på grund af store mængder« som nævnt under en høring med ACEA. For det tredje vedrørte oplysningerne om udbud fra de samarbejdsvillige brugere tre udbud. For bruger B's vedkommende viste oplysningerne, at den fordelte et udbud for en mængde på over 1 mio. til to leverandører. Desuden var oplysningerne fra ACEA selvmodsigende for bruger A's vedkommende. På den ene side viste de nemlig, at der var tale om et udbud, som var blevet tildelt en leverandør, og på den anden side i en særskilt tabel vedrørende udbuddene blev de samme mængder i dette udbud fordelt på to udbud. Kommissionen fandt derfor, at ACEA's oplysninger ikke var i modstrid med konklusionerne i betragtning 157, nemlig at udbuddene kan tildeles flere leverandører på grundlag af den anførte mængde, hvilket rejser tvivl om den faktiske mængde, der skal leveres af hver enkelt leverandør i hele projektets løbetid. Desuden erkendte ACEA, som forklaret i betragtning 115 ovenfor, at den samlede mængde, der skal leveres, også kan afhænge af, om den pågældende bilmodel, der skal fremstilles, er populær.

(146) Påstanden blev derfor afvist.

(147) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 111 og 113 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(148) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 114 og 115 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(149) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 116 og 117 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(150) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 118-123 i forordningen om midlertidig told.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

(151) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 124-129 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

5.1.1. Mængde og markedsandel for dumpingimporten fra det pågældende land

(152) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 131-136 i forordningen om midlertidig told.

5.1.2. Priser på dumpingimporten fra det pågældende land og prismæssige virkninger

(153) ACEA hævdede både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at importen fra Marokko, der blev solgt i 2020 og i undersøgelsesperioden, var baseret på udbudsprocedurer, der fandt sted i 2018-2019. De kunne således ikke have haft en prismæssig virkning i 2020 eller i undersøgelsesperioden, fordi de ikke førte til tab af salg i 2020 og i undersøgelsesperioden, men snarere før, på tidspunktet for udbudsprocedurerne.

(154) Kommissionen fandt, at fortjenesten eller tabet opstod på det tidspunkt, hvor produktionen eller salget fandt sted, og ikke på tidspunktet for forhandlingen af udbuddene. Som nærmere forklaret i betragtning 89 er der mulige pris- og mængdeændringer i løbet af et projekts løbetid, som går ud over vilkårene i et givet udbud. Som forklaret i betragtning 113 og betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen endvidere, at virkningen af de marokkanske producenters tilstedeværelse ikke kun skyldes den mængde, der tabtes gennem udbud, som de marokkanske eksporterende producenter vandt, men også det generelle pristryk på alle udbud, hvor de deltog. Påstanden blev derfor afvist.

(155) ACEA hævdede både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at den prisanalyse, der er nævnt i punkt 4.4.3.1 i forordningen om midlertidig told, burde foretages på udbudsniveau, og at der i dette scenarie ikke var nogen prisforskel mellem EU-priserne og de marokkanske priser som anført i forordningen om midlertidig told.

(156) ACEA hævdede også, både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at priskonkurrencen mellem leverandørerne fandt sted under udbuddene. Derfor bør prisunderbud, pristryk og målprisunderbudsmargenen beregnes på udbudsniveau og ikke under leverancerne. Salg og leverancer afspejlede ikke de nuværende konkurrencevilkår. Desuden afhang leverancerens omfang ikke af leverandørerne, men derimod af en bestemt bilmodells relative succes og dermed af produktionsniveauet.

- (157) Kommissionen bemærkede, at oplysningerne fra de interesserede parter viste, at priserne ikke forblev uændrede i hele varigheden af et bestemt udbud. Som forklaret i betragtning 79 skal producenterne af hjul af aluminium, når de forhandler om udbud, tilbyde en rabatordning for et bestemt projekts levetid. Hertil kommer, at bilfabrikanterne i løbet af et projekts løbetid kan anmode om yderligere rabatter. Desuden er der ingen garanti med hensyn til salgsmængden for producenterne af hjul af aluminium. Bilfabrikanter kan vælge flere producenter til et bestemt projekt, men disse producenter har ingen garanti for den mængde, der i sidste ende vil blive tildelt dem. For hver fabrikant af hjul af aluminium afhæng mængden af leverancer ikke kun af en bestemt bilmodels relative succes, men også af bilfabrikanternes beslutning om fordelingen af denne mængde mellem de udvalgte producenter. Som angivet i betragtning 115 kunne udvalgte oplysninger fra individuelle udbud derfor ikke erstatte den analyse, som Kommissionen har foretaget på grundlag af de fuldstændige oplysninger, dvs. fortegnelser over salg for transaktioner og prissammenligninger pr. varetype. En sådan sammenligning afspejler den størst mulige mængde af oplysninger om de faktiske salgstransaktioner, der har fundet sted.
- (158) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at udbuddene i dette tilfælde gav et ufuldstændigt billede, mens de prismæssige virkninger kun kunne udnyttes fuldt ud ved at sammenligne al import fra det pågældende land med hele EU-erhvervsgrenens salg på grundlag af varetype, som fandt sted i undersøgelsesperioden. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (159) ACEA og Hands hævdede, at EU-erhvervsgrenen selv uden import fra Marokko ville have lidt skade, hvilket viser, at importen fra Marokko ikke var årsag til væsentlig skade. ACEA gentog denne påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Navnlig ville EU-erhvervsgrenens salg i 2020 og i undersøgelsesperioden have ligget langt under 2019-niveauet i 2020 (– 22 % i 2020 med Marokko og – 20 % uden Marokko) samt i undersøgelsesperioden (– 18 % i undersøgelsesperioden med Marokko og – 14 % uden Marokko). Skaden i undersøgelsesperioden kunne ikke tilskrives importen fra Marokko, fordi EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden i forhold til 2020 faktisk øgede sit salg (med 2 281 tusind hjul) mere end de marokkanske eksporterende producenter (med 1 478 tusind hjul). Importen fra Marokko havde således ingen mængdemæssig indvirkning. Desuden kunne importen fra Marokko ikke have haft en prismæssig indvirkning i undersøgelsesperioden, da der ikke var noget væsentligt prisunderbud i de udbud, der blev indgået i undersøgelsesperioden, mens salgspriserne på importen fra Marokko, der blev observeret i undersøgelsesperioden, ikke kunne have haft nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens samtidige salg.
- (160) ACEA hævdede desuden både efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev påvirket af faldende produktion og salg som følge af et betydeligt fald i EU-bilproduktionen i 2020 og 2021, hvilket igen resulterede i øgede faste omkostninger.
- (161) Kommissionen fandt, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne vælte disse øgede faste omkostninger over på bilfabrikanter, fordi det som anført ovenfor under langsigtede kontrakter med bilfabrikanterne ikke var muligt at hæve prisen på grund af stigninger i de faste omkostninger, bortset fra indekseringen af omkostningerne ved ingots af aluminium.
- (162) Som angivet i betragtning 140-142 i forordningen om midlertidig told erkendte Kommissionen, at forbruget faldt i 2020, primært som følge af covid-19-pandemien. Importen fra Marokko havde imidlertid en klart negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen i 2020 og navnlig i undersøgelsesperioden, hvor mængden steg eksponentielt. Da betingelserne begyndte at forbedres i undersøgelsesperioden med hensyn til stigning i forbruget, blev EU-erhvervsgrenen på grund af dumpingimporten fra Marokko, som underbød EU-erhvervsgrenens priser med 26,9 %, således tvunget til også at holde sine priser nede trods stigningen i produktionsomkostningerne. Som følge af pristrykket solgte EU-erhvervsgrenen derfor til priser, der end ikke dækkede deres produktionsomkostninger, endsize en normal fortjenstmargen. Denne konklusion var gyldig, selv om det antages, at priserne (hovedsagelig) var fastsat i langfristede kontrakter, da de negative virkninger af disse lavere priser på marokkansk import opstod, da de faktiske leverancer i henhold til kontrakterne, der blev forhandlet på et tidligere tidspunkt, begyndte i 2020 og i undersøgelsesperioden. Desuden medførte de marokkanske producenters deltagelse i udbudsprocedurer og deres prispolitik et yderligere pristryk på markedet, som i øjeblikket er kendetegnet ved et for stort udbud. Selv om EU-erhvervsgrenens salgsmængder steg i undersøgelsesperioden, mistede den fortsat markedsandele på grund af importen fra Marokko, og som følge heraf forværredes dens finansielle situation betydeligt. Påstanden blev derfor afvist.

- (163) Hands hævdede, at den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, ikke kunne tilskrives Hands' eksport til Unionen fra Marokko. Ifølge virksomheden begyndte størstedelen af skadesindikatorerne (f.eks. EU-forbruget, produktionsmængden, produktionskapaciteten, kapacitetsudnyttelsen, salgsmængden og salgsprisen) allerede at forværres mellem 2018 og 2019 og kunne ikke tilskrives Hands, da produktionen startede i januar 2020. Hands hævdede, at anlægget også blev opført for at imødekomme den stigende efterspørgsel på de marokkanske markeder og markeder uden for Unionen og ikke kun for at forsyne Unionen. Hands hævdede endvidere, at en del af virksomhedens eksport til Unionen svarede til et skift i produktionen fra Sydkorea til Marokko.
- (164) Selv om EU-forbruget og EU-erhvervsgrenens salg og produktion faldt i 2018 og 2019, øgede EU-erhvervsgrenen sin rentabilitet fra 7,5 % til 8,2 %. Der blev derfor ikke konstateret skade for disse år. Skaden begyndte snarere at vise sig i 2020, samtidig med at importen fra Hands sammen med anden import fra Marokko begyndte at trænge ind i Unionen. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3 analyserede virkningerne af al dumpingimport fra Marokko og ikke kun fra Hands. Under alle omstændigheder underbød importen fra Hands EU-erhvervsgrenens priser, og dens dumping- og skadesmargener var betydelige i undersøgelsesperioden. Det kunne derfor ikke gøres gældende, at dens import ikke bidrog til EU-erhvervsgrenens skade. Påstanden blev derfor afvist.
- (165) Hands hævdede også, at konklusionerne i forordningen om midlertidig told ikke understøttede en konklusion om, at importen af hjul af aluminium fra Marokko forvoldte væsentlig skade. Analysen byggede på forvirrende oplysninger og udokumenterede påstande, som ikke har nogen støtte i undersøgelsens resultater og reelt heller ikke i de kommercielle realiteter på markedet for hjul af aluminium.
- (166) Kommissionen var i denne påstand ikke i stand til at identificere, hvilken del af dens skadesanalyse der var forvirrende, uberettiget eller blot en påstand. Kommissionens konklusioner var baseret på positive beviser indsamlet i løbet af undersøgelsen, som blev stillet til rådighed for alle interesserede parter i sagsakterne og beskrevet i forordningen om midlertidig told. Påstanden blev derfor afvist.

5.1.3. Mængden af dumpingimporten fra det pågældende land

- (167) ACEA hævdede, at der ikke var nogen væsentlig stigning i mængden af marokkansk import, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3, og at den marokkanske import havde en niche, som EU-producenterne frivilligt havde forladt, hvilket ikke havde nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens salgsmængder.
- (168) Som forklaret i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told nåede importen fra Marokko op på 2,5 mio. hjul i undersøgelsesperioden, mens den var nul i 2018 og stadig næsten ikke var til stede i 2019. Dette resulterede i en markedsandel på 3,9 % i undersøgelsesperioden. Med hensyn til markedsandelen for den marokkanske import bemærkede Kommissionen, at ACEA modsagde sit argument i betragtning 191 om, at målprisunderbudsmargenerne bør beregnes på udbudsniveau, hvor konkurrencen finder sted mellem de marokkanske producenter og EU-producenterne, hvilket viser, at der var en direkte konkurrence mellem den marokkanske import og EU-produktionen. Kommissionen fandt derfor, at importen var betydelig, både i absolutte tal og i forhold til forbruget i Unionen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. I lyset af de fastsatte prisniveauer havde mængderne en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. Derfor afviste Kommissionen denne påstand og bekræftede sine konklusioner i betragtning 131-136 i forordningen om midlertidig told.
- (169) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA, at den marokkanske import ikke havde nogen negativ mængdemæssig indvirkning på EU-erhvervsgrenen. ACEA hævdede desuden, at Kommissionen ikke har forklaret, hvordan importen af hjul af aluminium fra Marokko med en markedsandel på 3,9 % førte til et fald i EU-produktionen og -salget i den betragtede periode på 17 % (produktion) og 21 % (salg).
- (170) Kommissionen bemærkede, at ACEA henviste til den betragtede periode i sin analyse, mens faldet i EU-produktionen mellem 2018 og 2020, jf. betragtning 162, hovedsagelig skyldtes covid-19-krisen. For så vidt angår den efterfølgende periode 2020 og undersøgelsesperioden, hvor EU-forbruget steg med + 8,0 %, steg importen fra Marokko desuden betydeligt (med 244 %), mens EU-erhvervsgrenens salg kun steg med 5,2 %. Desuden var stigningen i markedsandelen for importen fra Marokko mellem 2020 og undersøgelsesperioden på ca. 2,1 procentpoint, mens EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 1,8 procentpoint. Desuden bemærkede

Kommissionen, når den tog hensyn til alle andre importoprindelser end Marokko, at stigningen i importmængden var på ca. 6,6 % mellem 2020 og undersøgelsesperioden. Denne stigning skyldtes stigningen i importmængderne fra Tyrkiet (på 19 %), mens importmængderne fra alle andre lande faldt i samme periode. Som beskrevet i betragtning 171-174 fastslog Kommissionen imidlertid, at importen fra Tyrkiet ikke svækkede den konstaterede årsagssammenhæng mellem importen fra Marokko og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt. Kommissionen gentog derfor sin konklusion i betragtning 168 ovenfor om, at mængden af import fra Marokko havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrænsens priser, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3. Påstanden blev derfor afvist.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (171) Hands og ACEA hævdede, at virkningen af importen fra tredjelande burde undersøges grundigt: andre tredjelande tegnede sig for næsten 90 % af den samlede import og havde en markedsandel på ca. 25 %. Navnlig øgede Tyrkiet sin markedsandel i den betragtede periode fra 10,3 % til 13,0 %.
- (172) Kommissionen analyserede importen fra tredjelande. Med hensyn til Tyrkiet, det største importland, påpegede Kommissionen, jf. betragtning 138 i forordningen om midlertidig told, at gennemsnitspriserne fra Tyrkiet var betydeligt højere end importpriserne fra Marokko (+ 14 %) og endda lidt højere end EU-erhvervsgrænsens priser (+ 1,0 %). Desuden lå gennemsnitsprisen på importen fra Tyrkiet over EU-erhvervsgrænsens produktionsomkostninger i 2018, 2019 og 2020. Kun i undersøgelsesperioden var den lidt lavere med en forskel på under 1 %. I 2020 og i undersøgelsesperioden, hvor EU-erhvervsgrænsens rentabilitet faldt betydeligt, lå priserne på importen fra Tyrkiet desuden over EU-erhvervsgrænsens priser. Importen brød derfor ikke årsagssammenhængen mellem importen fra Marokko og den væsentlige skade, der blev forvoldt EU-erhvervsgrænsen. Påstanden blev derfor afvist.
- (173) For så vidt angår importen fra Tyrkiet gentog Hands efter den endelige fremlæggelse af oplysninger sin påstand om, at Kommissionen undlod at tage hensyn til og blot ignorerede de skadelige virkninger af importen fra Tyrkiet. Kommissionen undlod angiveligt at foretage en mere detaljeret analyse på grundlag af Hands' egne data, som viser, at dens egne pristilbud i udbuddene ikke altid var de billigste og kun blev tildelt en lille del af alle udbud. ACEA fremsatte en lignende påstand vedrørende den samme producent.
- (174) Kommissionen afviste Hands' påstand af flere grunde. For det første bemærkede Kommissionen, som forklaret i betragtning 90 i forordningen om midlertidig told, at den ved sammenligningen af det faktiske salg pr. varetype i undersøgelsesperioden fastsatte en betydelig underbudsmargen på 26,9 %, som omfattede salget fra Hands. For det andet afviste Kommissionen som forklaret i betragtning 115 og 192 ACEA's påstand om, at priseffekten bør analyseres på udbudsniveau. For det tredje hævdede Hands ikke, at virksomhedens pristilbud i forbindelse med udbud nødvendigvis var dyrere end de tyrkiske eksporterende producenters. Virksomhedens påstand vedrørte snarere »andre producenter af hjul af aluminium« generelt. Selv om Hands' pristilbud ikke nødvendigvis var de billigste, analyserede Kommissionen desuden prisvirkningerne på grundlag af den samlede import fra Marokko, hvorved andelen fra den anden eksporterende producent, Dika, var betydelig (svarende til ca. [60 %-70 %] af markedet). Endelig var importpriserne fra Tyrkiet, som anført i betragtning 172, højere end EU-erhvervsgrænsens gennemsnitspris i undersøgelsesperioden. Påstanden blev derfor afvist.
- (175) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand i betragtning 159 om, at prisunderbuddet fra Marokko, baseret på udbud, ikke var betydeligt (dvs. 3,7 %), navnlig sammenlignet med det prisunderbud, som ACEA havde beregnet for Tyrkiet eller Thailand, som var på henholdsvis ca. 10 % og 1 %.
- (176) For det første vurderede Kommissionen ACEA's sammenfattende regneark vedrørende pristilbuddene. Dette regneark bestod af 15 udbud fra tre ACEA-medlemmer (dvs. den ikke-samarbejdsvillige bruger og de to samarbejdsvillige brugere). Der blev givet følgende oplysninger: brugernavn, mængde og den hjulpris, der tilbydes af hver leverandør. Kommissionen bemærkede dog, at den interne nummerering af hvert udbud ikke var blevet fremlagt, hvilket forhindrede Kommissionen i at krydstjekke oplysningerne med de efterprøvede oplysninger, som de to samarbejdsvillige brugere allerede havde fremlagt i løbet af undersøgelsen. Desuden blev visse prislemler

ikke fremlagt (f.eks. de planlagte årlige rabatter, også kaldet »produktivitetsrabatter«), og det var derfor umuligt at vurdere, om de alle var medtaget i den tilbudte hjulpris. Vigtigere er det, at de fleste pristilbud vedrørte den ikke-samarbejdsvillige bruger. Som anført i betragtning 109 kunne de begrænsede oplysninger, som denne bruger fremlagde, ikke tages i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse på grund af den generelle mangel på samarbejdsvilje fra denne brugers side. Hvad angår de supplerende oplysninger fra ACEA vedrørende bruger A og bruger B, vedrørte de pristilbud, som Kommissionen ikke kunne kontrollere på grund af deres sene fremlæggelse. Navnlig var Kommissionen ikke i stand til at afgøre, om det fremlagte datasæt var udtømmende eller ej. Under alle omstændigheder indeholdt datasættet 14 marokkanske tilbud ud af 15 udbud og 5 for Tyrkiet og Thailand hver. ACEA's underbudsberegning var baseret på referenceprisen⁽²²⁾. Kommissionen bemærkede, at ACEA's egne beregninger viste, at de marokkanske producenters pristilbud var lavere end EU-erhvervsgrenens. Når man sammenligner de mængder, der er angivet⁽²³⁾ i dette regneark, med de samlede importmængder, der er fastsat for Tyrkiet og Thailand på grundlag af Eurostat-data (se tabel 11 i forordningen om midlertidig told), viste det sig desuden, at den mængde, der blev indberettet for især Tyrkiet, ikke var repræsentativ (under 5 %). Der kunne således ikke drages nogen relevant konklusion af disse oplysninger fra ACEA. Endvidere fastslog Kommissionen allerede i betragtning 139 i forordningen om midlertidig told, at Thailand og Tyrkiet ikke svækkede den konstaterede årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Marokko og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Disse påstande blev derfor afvist.

5.2.2. Covid-19-pandemien

- (177) Hands hævdede, at efterspørgslen efter hjul af aluminium i Unionen faldt i 2020, dvs. et fald på 14 mio. hjul, hvilket er 20 gange større end importen af hjul af aluminium fra Marokko. Pandemien virkninger var derfor så betydelige, at Kommissionen burde antage, at den brød enhver årsagssammenhæng, der måtte have eksisteret mellem importen af hjul af aluminium fra Marokko og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (178) Som angivet i betragtning 140-142 i forordningen om midlertidig told anerkendte Kommissionen virkningen af covid-19 på EU-erhvervsgrenen. Da undersøgelsesperioden imidlertid også omfattede perioden med genopretning efter covid, kunne Kommissionen, som forklaret i betragtning 94, fastslå, at EU-erhvervsgrenen, da markedet kom på fode igen efter covid, ikke drog fordel heraf på grund af den øgede import fra det pågældende land til dumpingpriser. Tværtimod forværredes EU-erhvervsgrenens situation yderligere i undersøgelsesperioden. De negative virkninger af covid-19-pandemien kunne derfor ikke betragtes som den eneste årsag til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i det omfang den ville have svækket årsagssammenhængen mellem en sådan skade og dumpingimporten fra det pågældende land. Påstanden blev derfor afvist.
- (179) Hands gentog sin anmodning om, at det er nødvendigt med en tilfredsstillende og detaljeret forklaring, da Kommissionen udtrykkeligt anerkendte, at covid-19-pandemien havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen.
- (180) Da der ikke forelå en mere præcis og specifik anmodning, fandt Kommissionen, at de forklaringer, der allerede var indeholdt i dette afsnit, var tilstrækkelige til, at virksomheden kunne forstå Kommissionens begrundelse og udøve sin ret til forsvar. Den afviste derfor påstanden.

5.2.3. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (181) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 143-145 i forordningen om midlertidig told.

5.2.4. Virkningen af flerårige kontrakter og udviklingen i produktionsomkostningerne

- (182) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told.

⁽²²⁾ Reference- eller tilbudsprisen er den pris, som hver deltager i udbuddene tilbyder ved afgivelsen af et tilbud.

⁽²³⁾ Da der ikke forelå andre oplysninger, antog Kommissionen, at de mængder, der blev indberettet i regnearket, vedrørte den samlede mængde, der var anført i hvert projekts forventede levetid. På grundlag af en gennemsnitlig varighed på 5 år blev de således indberettede mængder fordelt i overensstemmelse hermed.

5.2.5. Forbrug

(183) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, blev betragtning 146-148 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5.2.6. Konkurrence i forbindelse med udbud

- (184) ACEA hævdede, at Kommissionen burde have undersøgt konkurrencen inden for Unionen. ACEA indsamlede oplysninger fra sine medlemmer og konstaterede, at ud af i alt 45 udbud blev EU-producenterne antaget i 31, leverandører fra Marokko og Thailand i 5 og leverandører fra Tyrkiet i 4, selv om Tyrkiet set ud fra antallet af hjul vandt flest udbud.
- (185) Kommissionen mindede indledningsvis om, at ACEA ikke gjorde indsigelse mod repræsentativiteten, for så vidt angår stikprøven af EU-producenter, der blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1. ACEA kan derfor ikke med rette gøre gældende, at Kommissionen var forpligtet til at undersøge, om dumpingimportens påståede indvirkning på priserne ikke skyldtes priskonkurrence fra EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven ⁽²⁴⁾. Som angivet i tabel 5 i forordningen om midlertidig told viste EU-producenterne endvidere deres evne til at opretholde en markedsandel på over 70 %, men også en rentabilitet på ca. 8 % i 2018-2019. Dette blev opnået på et meget konkurrencepræget marked på grundlag af udbud afholdt af bilfabrikanter, hvor alle EU-producenter og producenter i andre tredjelande kunne konkurrere om de samme udbud. Det betød, at EU-producenterne var konkurrencedygtige under normale og retfærdige markedsvilkår, uden at erhvervsgrænen som helhed blev forvoldt skade. Kommissionen bemærkede endvidere, at ACEA's påstand var baseret på 45 udbud fra tre ACEA-medlemmer (4 kontrakter indberettet af de to samarbejdsvillige brugere og 41 fra en ikke-samarbejdsvillig bruger). Oplysningerne var begrænset til kun at omfatte vinderen af udbuddet, de anslåede mængder og oprindelsen af de øvrige tilbudsgivere fra tredjelande (Marokko, Thailand eller Tyrkiet). Desuden blev disse oplysninger ikke understøttet af nogen beviser, der godtgjorde, at de var nøjagtige og pålidelige. Der blev end ikke fremlagt udbudsreferencer. Påstanden blev derfor afvist.
- (186) ACEA hævdede også, at selv om det antages, at det er korrekt, at deltagerne i udbuddet skal tilpasse sig til den laveste tilbudsgiver, er der ifølge ACEA overvældende bevis for, at en sådan tilpasning først og fremmest foretages med hensyn til den billigste EU-producent og for det andet med henvisning til import fra tredjelande, idet enhver tilpasning til de marokkanske leverandørers pristilbud kommer langt efter på en tredjeplads med kun 5 tilfælde.
- (187) Kommissionen bemærkede, at ACEA's analyse var baseret på et begrænset antal udbud (dvs. 15), og at oplysningerne fra ACEA bestod af en tabel med en liste over 15 pristilbud, der omfattede alle de vigtigste kilder til den pågældende vare (Unionen og alle de vigtigste producenter i tredjelande) indsendt af tre ACEA-medlemmer. 4 kontrakter indberettet af de to samarbejdsvillige brugere og 11 fra en ikke-samarbejdsvillig bruger. Desuden blev disse oplysninger ikke understøttet af noget bevis, der godtgjorde, at de var nøjagtige og pålidelige, hvilket også var tilfældet for den foregående påstand. Der blev end ikke fremlagt udbudsreferencer. Der blev f.eks. ikke givet oplysninger om, hvorvidt den indberettede pris omfattede alle ekstraomkostninger og rabatterne i tilbuddene. Desuden blev de underliggende udbudsdokumenter ikke fremlagt, og som følge heraf var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere de fremlagte oplysninger, og påstanden blev derfor afvist. Selv hvis Kommissionen skulle tage hensyn til disse oplysninger, bemærkede den, at de samlede mængder af de anførte tilbud udgjorde ca. 5 % af det samlede EU-forbrug og derfor ikke blev anset for at være repræsentative. Derudover var de marokkanske producenters pristilbud i alle tilfælde på nær to lavere end EU-producenternes. Kommissionen fandt derfor, at ACEA ikke havde fremlagt dokumentation for, at deltagerne i udbuddet var nødt til at tilpasse sig de billigste EU-producenter, og at de marokkanske leverandører ikke pressede priserne ned.
- (188) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at Kommissionen selv anmodede ACEA-medlemmerne om at fremlægge sådanne oplysninger om udbudspriser baseret på starten på produktionen, som ACEA fremlagde i overensstemmelse hermed. ACEA fremlagde også yderligere dokumenter fra bruger B. Endelig anså ACEA dette datasæt for at være repræsentativt, da det var baseret på 29 udbud, dækkede næsten 100 % af de marokkanske indkøb af hjul af aluminium og var understøttet af dokumentation.

⁽²⁴⁾ Jf. dom af 14. september 2022, Nevinnomysskiy Azot og NAK »Azot« mod Kommissionen, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, præmis 283-286.

- (189) Kommissionen understregede, at der kun blev anmodet om oplysninger om udbud fra de to brugere, der samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, indsendte spørgeskemabesvarelser og fik deres oplysninger kontrolleret. De oplysninger, som ACEA efterfølgende indsendte vedrørende den ikke-samarbejdsvillige bruger, blev anset for at være ufuldstændige, upålidelige og ikke verificerbare på grund af denne brugers manglende samarbejdsvilje. Kommissionen bemærkede, at ACEA hovedsagelig baserede sin analyse på den ikke-samarbejdsvillige bruger. Selv om ACEA hævdede, at dens datasæt var understøttet af dokumentation, fandt Kommissionen, at datasættet hovedsagelig bestod af sammenfattende regneark, og at de udbudsreferencer, som ACEA nævnte, faktisk var de interne numre for hvert udbud. Den fuldstændige dokumentation vedrørende udbuddene, såsom kopier af udbudsbetingelserne, de faktiske modtagne tilbud osv., blev imidlertid ikke fremlagt. Påstanden blev derfor afvist.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (190) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 152-154 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Beregning af målprisunderbudsmargenerne

- (191) ACEA hævdede efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen burde have foretaget beregninger af målprisunderbudsmargenen på udbudsniveau som i den oprindelige undersøgelse af importen af hjul af aluminium fra Kina ⁽²⁵⁾.
- (192) Kommissionen undersøgte argumentet og konstaterede, at der i forbindelse med udløbsundersøgelsen af ovennævnte foranstaltninger ⁽²⁶⁾ blev fremsat en lignende påstand, som blev afvist. I betragtning 115 forklarede Kommissionen, at udvalgte oplysninger fra individuelle udbud ikke kan erstatte den analyse af pris og mængde, som Kommissionen har foretaget på grundlag af de fuldstændige oplysninger, dvs. oversigter over salg for transaktioner og prissammenligninger pr. varetype. En sådan sammenligning afspejler den størst mulige mængde af oplysninger om de faktiske salgstransaktioner, der har fundet sted. Desuden blev målprisunderbudsmargenen udtrykt som en procentdel af eksportprisen i undersøgelsesperioden. Analysen på grundlag af de fuldstændige oplysninger fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter og EU-producenterne viste et målprisunderbud på 44 % for Hands og på 51,6 % for andre marokkanske producenter. Dette argument blev derfor afvist.
- (193) Hands hævdede, at Kommissionens justeringer i forbindelse med fremtidige miljøomkostninger er vilkårlige og spekulative og påvirker prissammenligneligheden og indfører en fordrejning af prissammenligneligheden mellem EU-salget og det marokkanske salg. Hands henviste til Marokkos New Development Model, som blev lanceret i april 2021, og som omfatter investeringer i bæredygtig grøn energi for at være konkurrencedygtig i kulstoffattige industrier, og landet har lovet at købe over 50 % af sin elektricitet fra vedvarende energikilder inden 2030. Det er derfor klart, at Kommissionen ikke tog hensyn til de fremtidige omkostninger, som Hands ville afholde i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, herunder de omkostninger, der var forbundet med dekarboniseringsindsatsen i Marokko.
- (194) Kommissionen understregede, at medtagelsen af de fremtidige miljøomkostninger i målprisen for EU-erhvervsgrænsen var i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d. Medtagelsen af disse omkostninger var ikke baseret på ren spekulation, men på positive beviser for de faktiske planlagte investeringer. Hvorvidt Marokko kan have investeringer i bæredygtig grøn energi, er uden betydning for anvendelsen af de relevante bestemmelser i grundforordningen vedrørende fastsættelsen af Unionens målpris, hvori der skal tages hensyn til fremtidige miljøomkostninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (195) Hands hævdede, at Kommissionen ikke gav nogen forklaring på sin beregning af fremtidige omkostninger og dermed fratog Hands og andre interesserede parter deres ret til forsvar.

⁽²⁵⁾ Forordning (EU) nr. 404/2010, betragtning 175-179.

⁽²⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/109 af 23. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer aluminiumshjul med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 18 af 24.1.2017, s. 1), betragtning 125 og 126.

- (196) Kommissionen fremlagde oplysninger om de fremtidige omkostninger efter en anmodning fra Dika. Svaret blev offentliggjort i det ikke-fortrolige dossier, som alle parter havde adgang til. Retten til forsvar blev derfor ikke tilsidesat.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (197) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 165 og 166 i forordningen om midlertidig told.

7.2. Brugernes interesser

- (198) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand, jf. betragtning 170 i forordningen om midlertidig told, om, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium ikke kunne dække efterspørgslen. I mere end 15 år led EU-markedet angiveligt under underkapacitet og mangler på grund af EU-producenterenes utilstrækkelige investeringer. Ifølge ACEA opfylder EU-producenterne af hjul af aluminium konsekvent ikke deres forpligtelse til at øge produktionskapaciteten og garantere forsyningssikkerheden i Unionen. ACEA mindede om, at EU-producenterne i forbindelse med Kommissionens antidumpingundersøgelse vedrørende hjul af aluminium fra Kina angiveligt forpligtede sig til at øge deres produktionskapacitet, og at Kommissionen angiveligt udvidede antidumpingforanstaltningen på betingelse af, at kapaciteten ville blive øget. Ifølge ACEA steg EU-kapaciteten mellem 2006 og undersøgelsesperioden med 14 %, mens forbruget steg med 33 % i samme periode.
- (199) Kommissionen bemærkede, at denne påstand allerede blev behandlet i betragtning 171 i forordningen om midlertidig told, og at der ikke blev fremlagt nye elementer eller beviser. Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium om nødvendigt kunne øge sin kapacitet med relativt kort varsel, da den fornødne investering ikke vedrører ovne eller malerkabiner, men derimod støbemaskiner, der let kan installeres. Hvis EU-producenterne af hjul af aluminium derfor ikke investerede i yderligere produktionskapacitet, skyldtes det snarere deres vanskelige økonomiske situation og manglen på tilstrækkelige fremtidige kontrakter fra bilfabrikanterne for at retfærdiggøre sådanne investeringer. EU-erhvervsgrenen havde således ikke et tilstrækkeligt incitament til at investere i yderligere kapacitet uden en forventet stigning i efterspørgslen efter dens produktion.
- (200) Desuden var EU-forbruget på 64,31 mio. hjul i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenens samlede kapacitet var på 61,29 mio. hjul, mens den samlede EU-produktion var på 48,75 mio. hjul i undersøgelsesperioden, og EU-erhvervsgrenens eksport var på 2,71 mio. hjul, hvilket gav en uudnyttet kapacitet på 9,83 mio. hjul. EU-erhvervsgrenen havde således allerede tilstrækkelig produktionskapacitet til at dække næsten den samlede efterspørgsel efter hjul af aluminium i Unionen. Desuden kunne EU-markedet forsynes yderligere af eksporterende producenter i tredjelande. Den samlede globale kapacitet for hjul af aluminium steg endda, da de marokkanske producenter kom ind på markedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (201) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at Kommissionens påstand om, at de relevante investeringer ikke vedrører ovne eller malerkabiner, men snarere støbemaskiner, der let kan installeres, ikke var understøttet af dokumentation. ACEA hævdede, at de samarbejdsvillige brugere påviste, at manglen på tilstrækkelige malerkabiner netop er en af de største flaskehalse, der begrænser Unionens produktionskapacitet.
- (202) Kommissionen bemærkede, at den dokumentation, der blev fremlagt af bruger A, vedrørte en EU-producents manglende produktionskapacitet i årene 2015-2016, dvs. før den betragtede periode. Desuden fremlagde bruger A ikke dokumenter, der viste problemer med produktionskapaciteten i den betragtede periode. For så vidt angår bruger B, var de fremsendte dokumenter også dateret før den betragtede periode (de fleste af dem var dateret i 2016). Under kontrolbesøget erklærede bruger B imidlertid, at »der i et normalt år som 2018/19 ikke var mangel på hjul af aluminium«. ACEA eller andre brugere fremlagde ingen dokumentation for produktionsmangel på grund af manglen på tilstrækkelige malerkabiner i den betragtede periode.

- (203) I løbet af undersøgelsen indsamlede Kommissionen beviser for, at EU-erhvervsgrenen investerede i malerkabiner, da forbruget gik over til flere diamantskårne hjul, hvilket kræver to omgange i malerlinjer. Med hensyn til investeringer i malerkabiner og støbeudstyr indsamlede Kommissionen kopier af købsfakturaer, der viste, at EU-erhvervsgrenen tidligere var i stand til at øge sin kapacitet, da efterspørgslen efter dens varer var sikker. Kommissionen fandt, at mere detaljerede oplysninger ikke kunne indgå i det ikke-fortrolige dossier, da de pågældende oplysninger vedrørte specifikke individuelle transaktioner, som udgør oplysninger, der ikke kan sammenfattes, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Påstanden blev derfor afvist.
- (204) ACEA hævdede, at EU-erhvervsgrenen på det tidspunkt, hvor de marokkanske leverandører vandt udbud om levering af hjul til Unionen, ikke havde udnyttet produktionskapacitet at tilbyde, og denne import dækkede derfor bilfabrikanternes strategiske behov.
- (205) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand, f.eks. udbud, hvor der ikke var noget pristilbud fra EU-producenterne, navnlig i forbindelse med de udbud, som de marokkanske producenter havde vundet. Kommissionen bemærkede også, at der ikke blev fremlagt dokumentation for, at EU-erhvervsgrenen for hjul af aluminium ikke leverede hjul af aluminium efter anmodninger fra bilfabrikanter i den betragtede periode⁽²⁷⁾. Som allerede nævnt ovenfor er produktionskapaciteten i EU-erhvervsgrenen og hos en af de eksporterende producenter i tredjelande stort set tilstrækkelig til at dække bilindustriens behov. Påstanden blev derfor afvist.
- (206) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at ingen af EU-producenterne besluttede at investere i yderligere produktionskapacitet, mens bilproduktionen i Unionen steg konstant siden 2013.
- (207) Kommissionen fandt imidlertid, at EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg med ca. 10,8 mio. hjul⁽²⁸⁾ i denne periode (51,644 mio. hjul⁽²⁹⁾ i 2013 til 62,475 mio. hjul i 2019). Påstanden blev således ikke underbygget af dokumentation og blev derfor afvist.
- (208) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ACEA sin påstand om, at EU-erhvervsgrenen ikke kan opfylde efterspørgslen i Unionen, selv på et forstyrret marked og ved et historisk fald i efterspørgslen.
- (209) Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse var på 80 % i undersøgelsesperioden. Der var derfor yderligere udnyttet kapacitet til at dække efterspørgslen. Der var heller ikke noget krav om, at EU-erhvervsgrenen skulle have kapacitet til at imødekomme den samlede efterspørgsel. Brugere kunne også importere hjul af aluminium fra et hvilket som helst af de producerende tredjelande. Påstanden blev derfor afvist.
- (210) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at den fremlagde dokumentation for, at EU-erhvervsgrenen ikke havde udnyttet produktionskapacitet at tilbyde, og at den marokkanske import derfor imødekom bilfabrikanternes strategiske behov. ACEA fremlagde desuden dokumentation for EU-erhvervsgrenens manglende produktion i 2016.
- (211) Kommissionen fandt, at påstanden ikke var underbygget af tilstrækkelig dokumentation. ACEA fremlagde f.eks. ikke dokumentation for, at de marokkanske leverandører havde vundet et udbud, hvor EU-producenterne ikke deltog i udbudsproceduren. Med hensyn til den manglende produktion fremlagde ACEA ikke dokumentation for et systemisk problem, da den fremlagte dokumentation var dateret før den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.
- (212) ACEA hævdede, at Kommissionen ikke tager hensyn til det faktum, at bilfabrikanternes omkostninger steg som følge af de kumulative virkninger af de antidumpingforanstaltninger, der blev anvendt på andre råmaterialer, dele og komponenter, der anvendes til bilproduktion.

⁽²⁷⁾ Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger rapporterede bruger A, at en EU-producent i 2014 for ét projekts vedkommende ikke var i stand til at levere 100 %, men 85 % af den ønskede mængde. Brugeren betragter dog stadig denne EU-producent som sin vigtigste leverandør og har ikke fremsat påstande eller fremlagt dokumentation for, at en sådan reduktion af udbuddet fra EU-producentens side fandt sted i den betragtede periode.

⁽²⁸⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/109, betragtning 136.

⁽²⁹⁾ Betragtning 97 i forordningen om midlertidig told.

- (213) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand. Selv om deres leverandørers omkostninger kan være steget og helt eller delvist væltet over på bilfabrikanterne, synes dette ikke at have haft en negativ indvirkning på deres økonomiske situation. Som anført i betragtning 175 i forordningen om midlertidig told offentliggjorde bilfabrikanterne finansielle resultater for 2021, som oversteg den sædvanlige fortjeneste, der blev indberettet i de foregående år. Endelig er procentdelen af omkostningerne ved hjul af aluminium i produktionen af en bil ubetydelig, nemlig ca. 0,5 %, som allerede anført i betragtning 169 i forordningen om midlertidig told. Derfor var foranstaltningernes indvirkning på bilfabrikanterne meget begrænset, og påstanden blev afvist.
- (214) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var ACEA uenig i Kommissionens vurdering i betragtningen ovenfor. ACEA fremførte, at antidumpingtolden vil udgøre en ekstraomkostning på 241-413 mio. EUR. Dette er et betydeligt beløb for bilfabrikanterne i en industri, der fortsat lider under et lavt niveau af bilproduktion i Unionen, samtidig med at de skal absorbere yderligere miljøomkostninger.
- (215) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke bestred Kommissionens konklusioner om, at andelen af hjul af aluminium i de samlede produktionsomkostninger for en bil er ubetydelig, ca. 0,5 %, og at den relativt lave antidumpingtold kun udgør en brøkdel af disse 0,5 %. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at bilfabrikanterne ikke vil være i stand til at absorbere sådanne omkostninger. Uanset rigtigheden af de yderligere omkostninger, som ACEA har anslået, var skønnet over meromkostningerne desuden baseret på EU-målprisen og vedrører således de fastlagte skadesmargener. Tolden blev imidlertid baseret på dumpingmargenerne, som var lavere end de konstaterede skadesmargener, og virkningerne af antidumpingtolden ville derfor være lavere end de beløb, som ACEA havde anslået. Påstanden blev derfor afvist.
- (216) ACEA hævdede, at nogle af dens medlemmer anslog, at de marokkanske leverandører i stigende grad forpligtede sig til at overvåge forsyningskædernes CO₂-virkning. En omdirigering af udbuddet til andre tredjelande vil derfor i væsentlig grad påvirke bilfabrikanternes kapacitet til at opfylde deres CO₂-reduktionsmål.
- (217) Kommissionen bemærkede, at ACEA ikke fremlagde dokumentation for denne påstand, mens oplysninger indhentet under kontrolbesøget hos en samarbejdsvillig bruger viste, at den marokkanske import står over for et lignende problem med hensyn til dens indvirkning på bilfabrikanternes CO₂-reduktionsmål på grund af afstanden mellem de marokkanske fabrikker og bilfabrikanternes anlæg i Unionen. Påstanden blev derfor afvist.
- (218) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste ACEA til sin 10-punktsplan for at bidrage til gennemførelsen af den europæiske grønne pagt ⁽³⁰⁾ samt til det forhold, at bruger B efter kontrolbesøget fremlagde dokumentation for, at marokkansk import er vigtig med hensyn til CO₂-virkningen på grund af de marokkanske fabrikkers og bilfabrikanternes geografiske nærhed.
- (219) Kommissionen bemærkede, at 10-punkt-planen ikke nævnte virkningerne af importen af hjul generelt og importen fra Marokko i særdeleshed. Planen udgjorde derfor ikke passende beviser med hensyn til den påstand, der er beskrevet i betragtning 216. Desuden rapporterede bruger B faktisk, at den indførte CO₂-emissionskriteriet for udvælgelse af leverandører, og at målet er at mindske afstanden mellem anlæggene og leverandørerne og dermed CO₂-indvirkningen. Bruger B anførte imidlertid også, at konkurrenceevnen fortsat er en meget vigtig faktor for udvælgelsen af en leverandør. Desuden fandt Kommissionen ingen dokumentation for, at dette kriterium rent faktisk blev vurderet af bruger B under udbudsproceduren, eller at der blev set bort fra en producent på grund af CO₂-emissionskriterierne. Endelig gælder det, at selv om dette kriterium skulle spille en afgørende rolle i fremtiden, har antidumpingforanstaltningerne ikke til formål at standse importen fra Marokko, men snarere at sikre, at den kommer ind i Unionen til rimelige priser. Påstanden blev derfor afvist.
- (220) ACEA hævdede, at den tyske konkurrencemyndighed i marts 2022 indledte en undersøgelse af en EU-producent på grundlag af påstande om konkurrencebegrænsende adfærd. Kommissionen bemærkede imidlertid, at der ikke blev fremsat nogen påstand om mulige virkninger for resultaterne af undersøgelsen af en sådan påstået adfærd. Under alle omstændigheder er denne undersøgelse stadig pågående, og der er endnu ikke nået frem til nogen konklusioner. Påstanden blev derfor afvist.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf.

- (221) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ACEA, at antidumpingforanstaltningerne ikke burde anvendes i afventning af resultatet af den undersøgelse, der blev gennemført af den tyske konkurrencemyndighed under sådanne ekstraordinære omstændigheder og i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik og god administrativ praksis som udviklet i sagen om sømløse rør ⁽³¹⁾.
- (222) Som allerede forklaret i betragtning 220 har de nationale myndigheder endnu ikke truffet nogen afgørelse. I sagen om sømløse rør blev tolden derimod først anvendt, efter at der var truffet en endelig afgørelse om at sanktionere den konkurrencebegrænsende praksis, og da det var blevet klart, at denne praksis vedrørte den betragtede periode i forbindelse med undersøgelsen, og at den omfattede den pågældende vare. Ingen af disse elementer var til stede i den foreliggende sag. Påstanden blev derfor afvist.

7.3. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (223) På baggrund af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 177 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Endelige foranstaltninger

- (224) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrænsen yderligere skade.
- (225) Som angivet i betragtning 63 blev dumpingmargenerne revideret en smule i den endelige fase.
- (226) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold (%)
Marokko	HANDS 8 S.A.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Alle andre virksomheder	17,54	51,6	17,5

- (227) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

⁽³¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1322/2004 af 16. juli 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2320/97 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien (EUT L 246 af 20.7.2004, s. 10).

- (228) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽³²⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, vil der blive offentliggjort en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (229) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsaterne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre en korrekt anvendelse af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.
- (230) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af toldsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (231) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af mønstret for handelen som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.
- (232) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterer til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (233) Statistikker over hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under pos. 8701-8705 med eller uden tilbehør og med eller uden dæk udtrykkes ofte i antal enheder. Der findes imidlertid ikke en sådan supplerende enhed for hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under pos. 8701-8705 med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, som er nævnt i den kombinerede nomenklatur, som er fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽³³⁾. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kg eller ton, men også det antal hjul, der importeres, skal anføres i erklæringen om overgang til fri omsætning. Hjul bør angives for KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50).

8.2. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (234) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

⁽³²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

⁽³³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1832 af 12. oktober 2021 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 385 af 29.10.2021, s. 1).

8.3. Indførelse af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft

- (235) Som angivet i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen importen af den undersøgte vare til genstand for registrering.
- (236) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (237) Kommissionen bemærkede, at mængden af importerede hjul i forhåndsfremlæggelsesperioden (18. juni 2022-16. juli 2022) var på ca. 291 000 hjul, hvilket er et fald på 11 % i forhold til den månedlige gennemsnitlige importmængde i perioden efter undersøgelsesperioden, der er analyseret i registreringsforordningen, dvs. fra den 1. december 2021 til den 30. april 2022. Kommissionen fandt derfor ikke bevis for en eventuel lageropbygning i forhåndsfremlæggelsesperioden. Derudover steg importpriserne med 11 % i overensstemmelse med stigningen i LME's 3-måneders priser. Der var derfor ingen beviser for, at importen undergravede toldens afhjælpende virkninger.
- (238) På dette grundlag var de retlige betingelser i grundforordningens artikel 10, stk. 4, ikke opfyldt, og tolden bør derfor ikke opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import.

9. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (239) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁴⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (240) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af hjul af aluminium til motorkøretøjer henhørende under HS-position 8701-8705, med eller uden tilbehør og med eller uden dæk, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8708 70 10 og ex 8708 70 50 (Taric-kode: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 og 8708 70 50 50) og med oprindelse i Marokko.
2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Marokko	HANDS 8 S.A.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Alle andre virksomheder	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

3. Anvendelsen af de individuelle toldsætter, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Marokko. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.
4. Hvis der indgives en erklæring om overgang til fri omsætning vedrørende den i stk. 1 omhandlede vare, angives antallet af enheder af den importerede vare i det relevante felt i erklæringen, jf. dog den supplerende enhed, der er defineret i den kombinerede nomenklatur.
5. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2022/1221, opkræves endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
